5201 TÖRÖKSZENTMIKLÓS
Adószám: 15636091-1-16

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

45 ,-Ft VIII. évfolyam 12. szám 1997. december Független közéleti lap

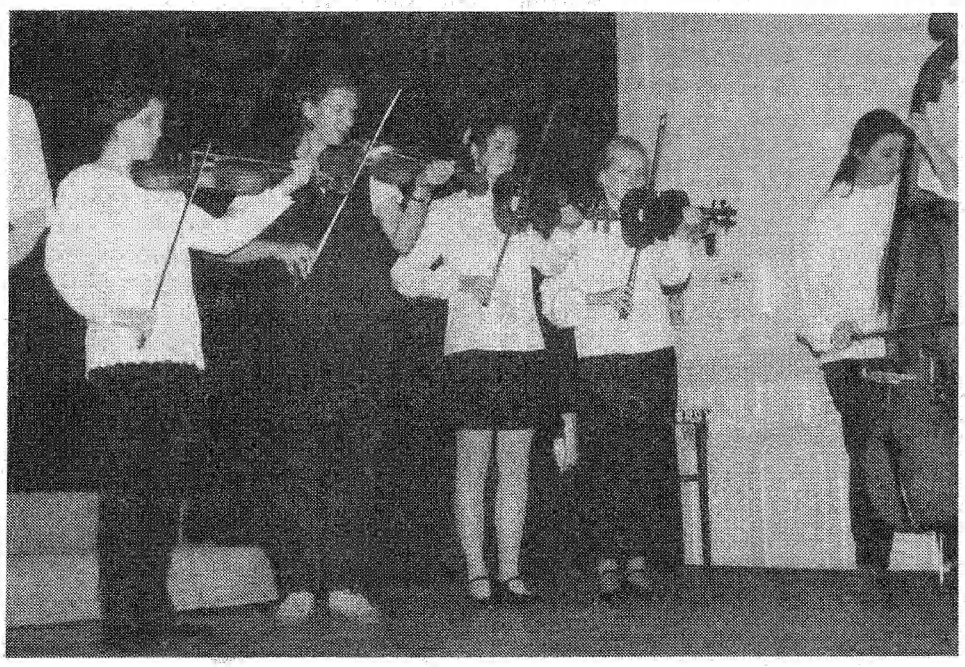

KODÁLY NAPOK 1997 *Fotó: Árvai*

A tartalomból:

Bemutatjuk a „PRO URBE”-díjas Népdalkört

A Népművészet Ifjú Mestere: Busai Norbert

PEKÁR-díjasok: Buczkó Ferenc Sarkadi Imre

Kétszázezer Ft-ot nyert a Petőfi Sándor Általános Iskola pályázata

Fogdában a malaclopás néhány gyanúsítottja

ISMÉT JELENTKEZÜNK ÖNKORMÁNYZATI HÍREINKKEL

Keressük együtt eltűnt falvainkat!

SPORT 12-15. oldal

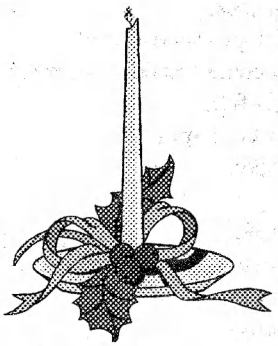

Puszta Sándor:

BENNÜNK FÉNYLŐ CSILLAG

Sírásra görbült a szánk,
mikor a legszebben akartunk énekelni

gyáva lett bennünk az öröm
ahogy boldogok akartunk lenni

induljunk szívünk dzsungelében
az embert megkeresni

a jóságot még ma
el kéne kezdeni

ó bennünk fénylő csillag
merj már megszületni.

Békés, meghitt karácsonyt és sikeres új esztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak!

DECEMBER

December... Mikulás... várakozás... karácsony... szeretet... ajándékozás... hagyományápolás... ünnepi szokásaink... év végi fogadkozások... óév -búcsúztatás...

Sorolhatnánk, kinek mi jut eszébe az év utolsó hónapjáról.

A ***Katolikus Népkör*** vezetőségének például a Mikulás, ezzel kapcsolatban a szeretet, az ajándékozás. Városunkban egyre népszerűbbé válik ez a rendezvény, évről évre mind több gyerek látogatja. Az elmúlt évben a Népkör Mikulása 120 résztvevő gyermeket ajándékozott meg csomaggal, ez évben is hasonló részvételre számítottak. Kellemes meglepetést okozott a rendezőségnek, amikor a műsorkezdés előtt tíz perccel már minden ülőhely foglalt volt. A később jövőknek pótszékeket biztosítottak. A Mikulás pedig kénytelen volt újra felvenni a puttonyát, mivel a várakozáson felül közel 150 csomagot osztott ki a 14 év alatti gyerekeknek. A Mikulásvárás izgalmas perceiben ez évben is Mészáros Györgyi és Boda Margit óvónők szórakoztatták a pöttöm vendégeket – és szüleiket – kedves kis bábműsorral, énekekkel.

Végre megjött a Mikulás, aki minden gyermeket megajándékozott egy-egy csomaggal. A bátrabb kis nebulók az ajándékot énekkel, verssel köszönték meg. A csomagosztás után a népkör süteménnyel, itallal kínálta a megjelent vendégeket.

✶

A városi ***Független Női Szövetség*** is Mikulás-ünnepséget szervez. December 18-án kívánja megajándékozni az Úttörő úti Iskola egyik osztályát. Elhatározták, hogy ugyanezen a napon meglátogatják a város két legidősebb emberét, akiknek – tekintettel a közelgő karácsonyra – egy-egy ajándékcsomaggal fognak kedveskedni. A Női Szövetség vezetősége úgy döntött, hogy a tagjait sem hagyja ki a sorból: december 20-án – teljesen ingyenesen – busz-kirándulásra viszi őket Kecskemétre, ahol este a Katona József Színházban megnézik a Luxemburg grófja c. operett műsort.

✶

A ***Magyar Karitász*** helyi szervezete ez évben is külön karácsonyi csomaggal kedveskedik a nagycsaládosoknak, egyedülállóknak, a szegény sorsú rászorulóknak. Kérdésemre Szécsi Erzsébet, a Karitász egyik helyi vezetője elmondta, hogy mintegy 50 csomagot fognak kiosztani, ebből 36 a nagycsaládos, a többi öreg, magányos vagy gyermekét egyedül nevelő szegény. A csomag tartalma főleg élelmiszer: 3 kg liszt, 2 kg cukor, burgonya, rizs, margarin, konzervek, sütemény, száraztészta, szaloncukor, stb., de megtalálható a csomagban pl. játék a kisebb gyermekeknek.

Hogy miből tudták előállítani a csomagokat? A Karitásztagok segítőkészsége, leleményessége, jó ötletek, adományozók, segítők felkutatása. Pl. a malomipartól jutányos áron kaptak lisztet, amiből száraztésztát, süteményeket készítettek. Továbbra is köszönettel fogadnak pénzbeli és természetbeni adományokat, mert csak úgy tudják támogatni a rászorulókat, elesetteket.

(S)

Juhász Gyula:

UTOLSÓ IMÁDSÁG

Jó Jézusom, ki bús gyermekkoromban
Gyakran szálltál szívembe, merre mentél,
Hogy nem lelek e szörnyű fájdalomban
Egyebet a meddő, mély gyötrelemnél?

Hisz a világnak minden tájain
Most Téged várnak és Benned remélnek,
A csodálatos földi születésnek
Meleg és fénylő ünnepnapjain,

S ha egyszer mégis a vén, nagy gyereknek
Szívébe szállnál, újra, égi gyermek,
De nem vagyok méltó erre, nem.

Legyen mindenki boldog, aki él itt,
S halálra fáradt lelkem szenvedését
Írd mind az ő javukra, Istenem!

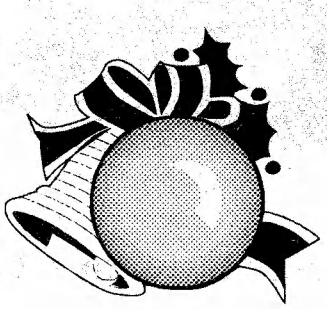

Bálint György:

KARÁCSONY ELŐTTI VERS

(Részlet)

Most karácsony lesz, karácsony lesz,
Halk és selymes színek és fűtő ragyogások között
Az öröm és szeretet boldog ünnepet ül majd itt is, ott is,
Dicsőülten ölelnek majd egymás felé
Meleg és tiszta boldogságok, és két napra
Kitárul majd a puha csend és béke:
És nem fognak közberikoltani
Azok, akiknek nincs karácsonyuk,
És nem fognak közbezokogni sem
Azok, akiknek nincs karácsonyuk,
És nem fognak közbeöklözni sem
Azok, akiknek nincs karácsonyuk.
Csak hangtalanul és szégyenkezve fognak ülni
A föléjük roskadó fagyos és kemény sötétség alatt.

„PRO URBE" – díj (II. rész)

Az október 23-án kiosztott PRO URBE-díj kitüntetettjeinek bemutatását megkezdtük lapunk novemberi számában. Ezt folytatva, most a Béke Mezőgazdasági Szövetkezet 25 éve működő Népdalkörének sikersorozatáról ejtünk szót. Művészeti vezetőjük Bischof László tanár, karnagy. Őt kérdeztem múltról és jelenről.

– Vass Lajos karnagy indította el az Országos Páva Mozgalmat. Az akkori Alkotmány MGTSZ erkölcsi és anyagi támogatásával jött létre 60 nótás ajkú nő és férfi összefogásával 1972. január 6-án a Népdalkör. Nagy tisztelettel és elismeréssel kell adóznunk az időközben elhunyt Ádám Mihály tsz elnöknek a segítségnyújtásért. Köszönet illeti a ma már nyugdíjasként is velünk éneklő Czakó Ferenc főkönyvelőt és a szintén nyugdíjas Herkely István népművelőt, aki több, mint egy negyed századon át dolgozott fáradhatatlanul a népművelés szolgálatában. A 25 éves évfordulót március 22-én jubileumi népdalesttel ünnepeltük meg – tájékoztatott a karnagy úr.

– Idézzük fel az elmúlt 25 év fontosabb állomásait!

– Hét-nyolc szereplés jutott általában egy-egy évre. Itthon különböző rendezvényeken, baráti találkozókon, a Szentmiklósi Napokon énekeltünk. A megyehatáron átlépve, Országos Népzenei Találkozókon vettünk részt Kecskeméten, Budapesten, Egerben, Debrecenben, Vásárosnaményban, Harkány-ban... hogy csak néhányat említsek. Soha nem jöttünk haza üres kézzel. Oklevelek, ajándéktárgyak őrzik fellépéseink emlékét. Elsőnek kaptunk „Arany Páva"-díjat. Több, mint tíz év óta szerepelünk rendszeresen a Mezőgazdasági- és a Néprajzi Múzeumban. Nyolc esetben voltunk országos minősítő hangversenyen, ahonnan minden alkalommal arany oklevelet hoztunk. Háromszor voltunk felvételen a Magyar Rádióban, ahova csak az országosan minősített énekkarokat hívják. Műsorunk a „Népdalkörök Pódiuma" adásaiban többször is elhangzott.

Siófokon férfikórussal léptünk fel 1994-ben, de még abban az évben eljutottunk Erdélybe, a Szovátai Dalos Ünnepre is, 1996-ban pedig Gödöllőn énekeltünk az Országos Mezőgazdasági Kiállítás zárásán.

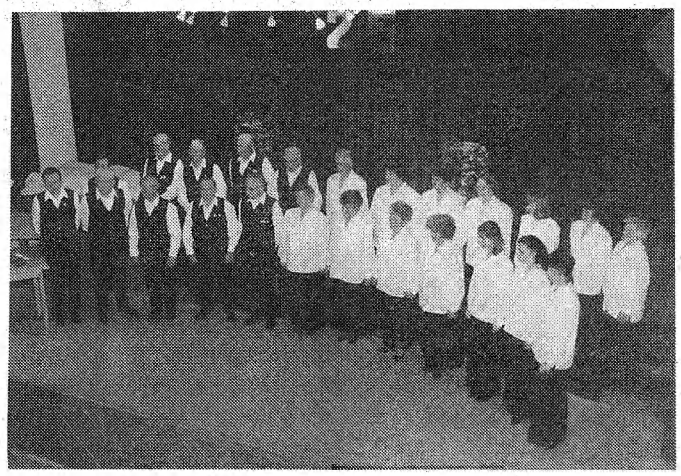

A „Pro Urbe"-díjas kórus

– Beszéljünk a jelenről is! Mire készülnek mostanában?

– Nagyon szép feladat vár ránk november 28-án a Kodály Napok rendezvényén. (Mire az újság megjelenik, már túl is leszünk rajta!) Helyet kaptunk mi is a Népzene és Néptánc Gálaműsorban, amit Kodály Zoltán születésének 115., és halálának 30. évfordulója alkalmából rendez a Zeneiskola.

December 13-án lesz a kilencedik országos minősítő hangversenyünk itthon, a pódiumteremben. Ezen sem szerepelhetünk gyengébben, mint a korábbiakon!

– Hogyan készülnek általában a fellépésekre?

– Heti egy próbát tartunk a nagyon lelkes, 25 tagú kis társasággal. Ebből négyen még alapító tagok, de többen dolgoznak köztünk már 20-15-10 év óta. Repertoárunkon közel huszonöt népdalcsokor van, ez száznál több dalt jelent. A helyi, megyei dalcsokrok mellett az ország különböző tájegységeinek népdalai is szerepelnek műsorunkban. Anyagunkat *„Csak tiszta forrásból"* merítjük.

– Hogy fogadták a város elismerését?

– Nagy örömmel! Ez még inkább ösztönöz bennünket a további sikerekre. Itt kell köszönettel megemlítenem, hogy eredményes szerepléseinket az Alkotmány MGTSZ jogutódja, a BÉKE Mezőgazdasági Szövetkezet is mindenben támogatja.

Kérésünk a város népdalkedvelő fiatalságához: Jöjjenek közénk, álljanak be tagjaink sorába! Tartalmas, értékes időtöltést kínálunk, ami nemcsak munka, de szórakozás is!

– Csak remélni tudjuk, hogy ez a felhívás értő fülekre talál. Sok szeretettel gratulálunk a Népdalkör vezetőjének, minden egyes tagjának és további sikeres szerepléseket kívánunk!

(Hajnal Jné)

(Fotó: Wolcsánszky Csné)

ÚJRA INDUL A HÁZTARTÁSTAN OKTATÁSA A PETŐFIBEN

Pályázat útján kétszázezer forintot nyert az iskola

A Gyermely Rt. ez év szeptemberében „A háztartástan oktatásáért" címmel országos pályázatot hirdetett meg, melynek elnyerésével kétszázezer Ft-hoz juthatott egy-egy megyei, ill fővárosi általános iskola.

Az összegre minden olyan intézmény pályázhatott, ahol már van vagy volt háztartástan-oktatás. A pályamunkának tartalmaznia kellett az elért eredményeket, a tantárgy tanításának továbbfejlesztésére vonatkozó célkitűzéseket és az ehhez szükséges felszerelés leírását. További feltétel volt, hogy a pedagógus öt diák véleményével egybehangzóan készítse el a benyújtandó pályázatot.

A kiírásra az ország 3100 általános iskolájából 600-at meghaladó pályamunka érkezett be. Jász-Nagykun-Szolnok Megyéből a törökszentmiklósi Petőfi Sándor Általános Iskoláé lett a győztes. *Molnár Antalné* biológia-technika szakos tanárnő kidolgozott egy 55 órás programot, majd 5 tanuló dolgozatával (melyek közül *Deák Zsuzsannáét* találták a legértékesebbnek) együtt nyújtották be elképzelésüket. Az elbírálást követően november végén a gyermelyi tésztagyárban átvehették a kétszázezer Ft összegű támogatást.

A helyi iskolában 1985-ig gyakorlati foglalkozás keretében tanítottak háztartástant. A technika tantárgy bevezetése után fakultációs formában sajáthatták el a lányok a sütés-főzés, szabás-varrás és egyéb háziasszonyi teendők fortélyait 1995-től csak költségtérítéses formában lehetett volna megoldani a képzést, erre azonban a szülők többsége nem tudott áldozni. Az iskola felszereltsége azóta teljesen leromlott, egyetlen eszközük egy villanytűzhely. A most elnyert kétszázezer Ft tehát nem is kerülhetett volna jobb helyre. Az adomány lehetővé teszi, hogy az intézményben a NAT bevezetésével egyidőben újra beinduljon a háziasszonyképzés. A konyha rendbetétele után némi „előgyakorlat" megszerzése céljából már a farsangi rendezvényre maguk készítik a harapnivalót. Megrendeltek egy mikrohullámú sütőt, elektromos kést, gofri- és szendvicskészítőt, gyümölcscentrifugát, két elektromos varrógépet, valamint edényeket és evőeszközöket. Az ételkészítéshez szükséges alapanyagokat otthonról hozzák a tanulók, de – mivel a pályázatot kiíró cég a további kapcsolat fenntartásáról biztosította a nyerteseket – gyermelyi tésztából valószínűleg nem szenvednek hiányt.

Sz.Zs.

KISSÉ MEGKÉSETT HÍRADÁS

Busai Norbert 1997. augusztus huszadika alkalmából vette át Budapesten „A Népművészet Ifjú Mestere" kitüntetést. E nem mindennapi eseményhez vezető útról Norbertnek csak kissé megkésve nyílt alkalma nyilatkozni:

– 1975. X. 17-én születtem Szolnokon. Iskoláimat a Bethlen Gábor úti Általános Iskola ének-zene tagozatán kezdtem, majd a nyolcadik osztály befejezése után a szolnoki Tiszaparti Gimnáziumba mentem, ugyancsak ének-zene tagozatra. Mindez szülői döntés alapján történt, amiért nagyon hálás vagyok. További lépéseimet viszont már magam határoztam el. A középiskolával párhuzamosan, még érettségi előtt elvégeztem Debrecenben egy kétéves alapfokú, „C" kategóriás néptánc-pedagógusképző tanfolyamot.

A kitüntetettek a fogadáson, Pesovár Ernő társaságában

– Ebből máris kirajzolódik a jövő! Merre vezetett az út érettségi után?

– Pécsre mentem a Janus Pannonius Tudományegyetem néprajz szakára. Három hónapon belül lehetőségem adódott, hogy próbát táncoljak a Budapest Táncegyüttesben, ahová fölvettek, így az egyetemen halasztást kértem. Már itthon, hatodik osztályos koromtól táncoltam Szalavári Anna és Gaál András táncpedagógusok irányítása mellett. Nekik nagyon sokat köszönhetek szakmailag és emberileg. Többek között nekik köszönhetem azt is, hogy kijutottam másfél hónapra Japánba, a Budapest Táncegyüttessel. Nem ez volt az első külföldi utam. Korábban már jártam Belgiumban és Lengyelországban a Miklós Néptáncegyüttessel.

– Jelenlegi elfoglaltságai?

– A Táncművészeti Főiskola másodéves hallgatója vagyok Budapesten, néptánc-pedagógus szakon. Emellett kb. havonta kétszer utazom Erdélybe egyedül vagy társaimmal. Gyűjtjük a néptáncokat és a hozzájuk kapcsolódó tevékenységeket. Gyimes, Kalotaszeg, Mezőség, Maros-mente a fő területeink.

Részt veszek az „Utolsó óra" című gyűjtéssorozatban is, amikor az Erdélyből érkezett különböző csoportok táncait veszszük fel. Asszisztens vagyok a Forrás Táncegyüttesnél Százhalombattán és még másik két csoportban is táncolok: a BAKAMARA Táncegyüttesben és Könczei Árpád együttesében.

– Tervei, ha végez?

– A jövő majd kialakul! Egy biztos: a tánc közelében szeretnék maradni és az előbb említett dolgokkal foglalkozni.

– Hogyan jutott a kitüntetettek közé?

– Nagy örömömre szolgál, hogy pályázati formában elnyertem és így Magyar Bálint művelődési miniszter úrtól és Pesovár Ernő tánckutatótól átvehettem e megtisztelő címet a Néprajzi Múzeumban.

– Ehhez mi is szívből gratulálunk! Eredményes felkészülést kívánunk a még hátralévő bő két év alatt, utána pedig sok és jó munkát, mert az „Utolsó óra" valóban nagyon sürgős feladatokat ró a szakemberekre és a lelkes gyűjtőkre egyaránt.

(Hajnal Jné)

HAGYOMÁNYŐRZŐ KODÁLY NAPOK

A Kodály Zoltán Zeneiskola ez évben is megrendezte az immár hagyományos Kodály Zoltán Zenei Napokat. A kétnapos rendezvény első része november 17-én zajlott a Zeneiskola Kodály termében.

Balázs Zsolt igazgató úr megnyitó beszédében méltatta Kodály munkásságát. Az ünnepség a Kodály szobor koszorúzásával folytatódott, amelyet Erdélyi Klára nemes hegedűjátéka kísért. Ezután egy szavalatot hallottunk, Illyés Gyula: Bevezetés egy Kodály hangversenyhez címmel, amelyet Lukács Sándor, a Bercsényi Gimnázium IV. A osztályos tanulója adott elő. A műsor következő részében Vendrei Éva adjunktus – a kecskeméti Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézet tanára – tartott színvonalas előadást Magyarság és európaiság Kodály életművében címmel. Előadását a zeneiskola növendékeinek műsora tette színesebbé, akik nagy odaadással készültek e nevezetes napra. Az előadás közben elhangzó Kodály-művek:

1. Gyermektáncok. Zongorán előadták: Pinczi Nikoletta, Micskó Tímea, Tekes Krisztina, Barna Sándor, Rigó Máté, Burján Judit.
2. Gyermektáncok. Fuvolán előadták: Sípos Anett, Karakas Tímea.
3. A juhász. Furulya duó: Szűcs Márta, Wyszoczky Anna.
4. Két Bicinium. Hegedű duó: Patkós Dániel, Patkós Balázs.
5. 15 kétszólamú énekgyakorlat. Fuvola duó: Karakas Tímea, Ponyokai Titanilla.
6. Karácsonyi pásztortánc. Előadta: 3-4. oszt. szolfézscsoport.
7. Adagio. Csellón előadta: Buzás Zsuzsa.
8. Csikmegyeri népdalok. Előadták: 6. oszt. szolfézscsoport és a népzene tanszak.
9. Kállai kettős. Hegedűn előadta: Buzás Dóra.
10. Epigrammák 3.5. Tanári fúvósötös: Patkósné Dobos Irén, Csiki István, Fancsali Lelle, Sarkadiné Márta Irén, Csépes János.

Erre az alkalomra a Bercsényi Gimnázium, a Petőfi, a Kölcsey és a Hunyadi Általános Iskola diákjai készítettek képeket, amelyek az iskola falait díszítették.

NÉPZENE ÉS NÉPTÁNC GÁLA

„... Ezüst Öreg! Ha ránk szarvasok szaván szólsz,
halld meg hát az Arany Szarvas ifjúságszót:
NEM ISZUNK CSATÁKRA CSENDÜLŐ POHÁRBÓL!
csak tiszta forrásból,
csak tiszta forrásból."
(Utassy József: Akár a szarvasok)

A Kodály Zoltán Zeneiskola rendezésében november 28-án a Városi Művelődési Központ pódiumtermében igényesen összeállított és előadott műsort élvezhetett a nagyszámú közönség. A termet zsúfolásig megtöltő érdeklődők nagy része – a meghívott vendégeken és a fellépők hozzátartozóin kívül – főleg fiatalokból állt.

A több mint három órás műsort a Bercsényi Miklós Gimnázium énekkara kezdte kalotaszegi és sárközi népdalokkal, majd a Kodály Biciniumokból a Rigók dalát adták elő Kisné Hamar Mária vezényletével. Ezt követően dunántúli ugrósokat hallottunk a Kodály Zoltán Zeneiskola és a Kisújszállási Zeneiskola népzene tagozatos növendékeinek a közreműködésével. Szépen szerepelt a Hunyadi Mátyás Általános Iskola énekkara Vargáné Egyed Ildikó vezényletével. Műsoruk: Moldvai népdalcsokor, Bárdos: Kicsinyek kórusa. Ezt követte a fegyverneki Általános Iskola és Szakiskola 13 tagú citeracsoportja. Műsorukat lassú, érzelmes népdalokkal kezdték, melyből ügyes fordulattal csaptak át a lendületes, energikus, ritmusos népdalokba. A főleg kislányokból álló citerások produkcióját a közönség vastapssal jutalmazta.

Igen színvonalas volt a Bethlen Gábor Református tagozatos Általános és Szakiskola énekkara is. Nyírségi dalokat énekeltek, majd Kodály: Biciniusok-ból a Nosza, ti istenfélő hívek c. kórusművet adták elő Pásztor Andrásné vezényletével.

A műsor első részét a házigazda zeneiskola népzenei együttese és énekkara zárta. Műsoruk: Széki muzsika; Papp Krisztina, Veres Kata és Erdélyi Klára.; majd a kodály Zoltán Zeneiskola előadásában Somogyi mulató nóták. Művészeti vezetők és egyben közreműködők: Erdélyi Klára és Mrena Katalin.

A szünet után elsőként a Kölcsey Ferenc Általános Iskola énekkara lépett a pódiumra. Műsoruk: Kodály: Éva, szívem, Bartók-Kodály: Magyar népdalok. Vezényelt Csirmaz László.

Második számként ismét a fegyverneki általános iskolások szerepeltek. Kávási Sándor gyűjtéséből mezőtúri dalokat adtak elő citerakísérettel. A szólóénekes kislány szép, tiszta, csengő hangja, valamint a hangulatos citeramuzsika méltán érdemelte ki a vastapsot. Művészeti vezető: Kindert Ferenc. Ezután a fegyverneki énekkar Szőnyi Erzsébet: Tisza partján, Kerek utca és Az ürögi faluvégen népdalfeldolgozást adta elő Kovács Zoltán vezényletével.

A kisújszállási Városi Zeneiskola népzeneegyüttesének műsora: Széki muzsika. Közreműködők: Ivády Eszter, Veres Kata, Suki Erzsébet és a Sáfrány népzenei együttes. Művészeti vezető: Erdélyi Klára.

A házigazda zeneiskola igényes és egyben sokoldalú, színes műsortervét mi sem bizonyítja jobban, hogy a tiszta, csengő hangú fiatal énekesek, kórusok mellett az immár 25 éves múlttal rendelkező törökszentmiklósi Béke Mezőgazdasági Szövetkezet Népdalkörét is megszólaltatta, akik kunsági, drávamenti és galgamenti népdalcsokorral kedveskedtek a hálás közönségnek. Az idén „Pro Urbe"-díjjal elismert Népdalkör művészeti vezetője: Bischof László.

Az ünnepi lakoma harmadik fogása a desszert; az ünnepi gála desszertje a hangulatos, látványos néptánc, néphagyomány, gyermekjátékok. E harmadik rész első számaként a Miklós Néptáncegyüttes széki táncokat mutatott be. Énekelt Sülye Klára, koreográfus: Gaál András.

Monumentális, látványos, hatásos volt a fegyverneki Általános Iskola és Szakiskola tánckarának, énekkarának és citerazenekarának együttes szereplése. A táncosok sárközi táncokat mutattak be ének és népzene kíséretel. Művészeti vezető: Kindert Ferenc.
A Bethlen Gábor Református Általános és Szakiskola és Kollégium mozgásművészeti tagozatának 3/c osztályos csoportja kedves és érdekes produkcióval szórakoztatta a publikumot. Első számuk: Kinyílt a rózsa – Somogyi házikó, majd kalocsai gyermekjátékok és táncok. Művészeti vezető: Szalavári Anna. A gálaműsor befejezéseként a Miklós Néptáncegyüttes moldvai csángó magyar táncokat mutatott be a Csendes zenekar közreműködésével. Művészeti vezetők: Gaál András és Szalavári Anna.

Ezzel azonban még nem ért véget a zeneiskola rendezvénye. A fiatalokat várta a táncház, ahol a Csendes zenekar húzta a talpalávalót.

A Kodály Zoltán Zeneiskola ezúton mond köszönetet a támogatóknak: Szegő János polgármester úrnak, Bajusz Katalin és Sántha Albert alpolgármestereknek, a ConAvis Rt. Törökszentmiklósi Baromfifeldolgozó Gyárának, a Törökszentmiklós és Vidéke ÁFÉSZnek, Törökszentmiklós Város Polgármesteri Hivatala Kulturális-Szervező és Szolgáltató Irodájának, a Polgári Körnek és a Városi Művelődési Központnak. A támogatók közül külön ki szeretnénk emelni a ConAvis Rt-t, mivel a gálaműsort követő fogadás finom falatait ők biztosították.

(S)

MUNKAJOG

§ § §

Egy felszámolás alatt álló gazdasági társaság egyik dolgozója kérdezi, hogy megilleti-e a dolgozókat végkielégítés.

A felszámolás, „csődeljárás" mint gazdasági-pénzügyi-adóügyi folyamat, akkor keletkeztet végkielégítés-fizetési kötelezettséget, ha a munkáltató a fentiekkel összefüggésben felmondja a nála munkaviszonyban álló dolgozók munkaviszonyát. Azaz a „rendes felmondás a munkáltató részéről" történő alkalmazás esetén – természetesen – kötelező a végkielégítés fizetése, ha a dolgozó legalább három éve munkaviszonyban áll annál a munkáltatónál.

A jogutód nélküli megszüntetést – mint a gazdaságilag nehéz helyzetbe jutott cégek és hitelek közötti anyagi kérdések rendezésének egyik módját – a munkajog önálló munkaviszony megszűnési esetként kezeli – Mt. 86.§ (b) – amelynek bekövetkezésekor szintén kötelező a törvényi feltételek szerinti végkielégítés fizetése – Mt. 95. §.

A végkielégítés-fizetési kötelezettséget tehát nem a társaság csődbe jutása alapozza meg, hanem a munkaviszony megszüntetése.

Egy terhessége 3. hónapjában lévő munkavállalónak munkáltatója túlmunkát rendelt el. A munkáltató szerint köteles a túlmunkát elvégezni, mert a munka nem megterhelő, irodai ülőmunka – ugyanazt kell csinálnia, mint munkaidőben –, és egyébként is még nem töltötte be terhessége 4. hónapját.

1992. július 1-től van hatályban az újnak már éppen nem nevezhető Munka Törvénykönyve, ami a 128. §. (2) bekezdésében úgy rendelkezik, hogy nő terhessége megállapításától gyermeke 1 éves koráig túlmunkára nem vehető igénybe. Ettől érvényesen eltérni nem lehet – mondja ki a törvény, illetve semmiféle egyéb feltételt nem taglal a munkavégzés körülményeiről. Ugyancsak tiltja a fiatalkorú, valamint az egészségre ártalmas (veszélyes) munkakörben foglalkoztatott munkavállaló túlmunkáztatását is ez a törvényi hely.

A munkáltató álláspontjához annyit tehetek csak hozzá, hogy az „új" Munka Törvénykönyv hatályba lépése előtt - több, mint öt évvel ezelőtt – valóban csak a terhesség 4. hónapjától volt érvényes a túlmunka tilalma.

Dr. Vincze Imre
Munkaügyi Közvetítői és Döntőbírói Szolgálat tagja
munkajogi szakértő

„Egy-egy kitüntetés csak állomás, mely jelzi, hogy jó úton járunk..."

BEMUTATJUK AZ ALFÖLDI GABONA RT PEKÁR-DÍJASAIT

Novemberi számunkban megígértük, hogy be fogjuk mutatni a Gabona Rt. Pekár-díjasait. Most tehát bemutatjuk az egyik friss kitüntetettet, Buczkó Ferencet, továbbá egy „veterán" malmost is, aki úgyszólván egész életét a malom, a lisztpor közelében élte.

Mi is az a Pekár-díj? Az egyik legrangosabb szakmai, erkölcsi elismerés. A Pekár Imre emlékplakettet a szakmában hosszú időt eltöltött eredményes munka elismeréseként ítélik oda. Pekár Imre (Rozsnyó, 1838-1923) iskoláit Losoncon végezte, 16 évesen Bécsbe került, ahol polytechnikumot végzett. A bécsi hatás – világkiállítás – növelték a mezőgazdasági és malomipari gépek iránti vonzódását, e gépek további tanulmányozása végett 3 évre Angliába utazik. Angliai tapasztalatait igyekszik meghonosítani hazánkban, kidolgozza azt a nemzetközileg elismert és ma is használt, jellegminta segítségével történő liszt minőségvizsgálati módszert, melyet pekározásnak neveznek. A nagy tehetségű, vasakaratú szakember a Debreceni Gőzmalom főfelügyelője, majd gazdasági akadémiai tanár, több magyar és nemzetközi kitüntetés birtokosa.

Miután a Pekár-díjjal megismerkedtünk, szeretnénk, ha a díjazott, Buczkó Ferenc főtechnológus is bemutatkozna olvasóinknak, aki Édes István osztályvezetővel együtt az új malom avatási ünnepségén részesült e rangos szakmai elismerésben.

– 1962 óta dolgozom az Alföldi Gabona Rt. jogelődjeinél. A törökszentmiklósi malomban műszaki előadóként kezdtem dolgozni, majd a műszaki osztály csoportvezetőjeként, a körzeti üzem vezetőjeként 10 évig, majd ismét a Gabona központba kerültem mint üzemeltetési osztályvezető. 1990 óta a technológiai csoport munkáját irányítom. Az Élelmiszeripari Egyetem technológia szakát végeztem.

– Részesült-e korábbi munkája során elismerésben; milyen fontosságot tulajdonít egy kitüntetésnek; van-e kötelező, ösztönző ereje, hatása?

– Már több alkalommal részesültem vállalati kitüntetésben, majd az Élelmiszeripari Oklevéllel ismerték el munkámat. Az erkölcsi elismerés megbecsülést ad mindenkinek, természetesen az anyagi elismerés sem mellékes. Egy-egy kitüntetés csak egy állomás, mely jelzi, hogy jó úton járunk. Ha az ember a szakmai munkájában még örömét is leli, akkor az elismerés további munkasikerekre ösztönzi. Így vagyok ezzel én is.

– Mint középvezető, régi szakember, hogyan látja a malomipar múltját, jelenét, jövőjét?

– A malomiparnak az elmúlt időszakban mindig megvolt a helye, szerepe és rangja a gazdaságban. A jó szakembereknek, újítóknak köszönhetően a magyar malomipar a világszínvonal élére került, tőlünk tanulták az új eljárásokat. A szakmai tudáson túl a technikai gépgyártó háttér nyújtotta a fejlődést. Sajnos, ez a háttéripar napjainkban elsorvadt: hiába van jó szakembergárda, a külföldi versenytársak háttérbe szorítják az egykor világhírnek örvendő magyar malomipart. Kénytelenek vagyunk átvenni a külföldi technikát, technológiát, hogy versenyben tudjunk maradni úgy minőségi, mint gazdasági téren.

A jövő malomiparának az állandó, egyenletes, jó minőség legyen a célja. E cél megvalósításához a legfejlettebb technika, technológia mellett is elengedhetetlenül szükséges a magasan képzett, jó szakembergárda.

– Mire a legbüszkébb, és mit szeretne elérni a munkahelyén illetve a magánéletében?

– Személy szerint arra, ha egy új találmányt, ötletet sikeresen tudunk alkalmazni. Lehetőségem volt pl. korábban a kunszentmártoni malom építésének szakmai munkájában közreműködni, de sorolhatnám a megye több területét is.

Az új Szent Miklós Malom megvalósításában való közreműködésem eddigi munkám legfontosabb része. Ilyen nagy feladatot csak akkor lehet sikeresen megoldani, ha jó csapatmunka folyik: egymáshoz igazodva alakul ki az eredmény.

A magánéletemben a fő célkitűzés és feladat: szeretném, ha mindkét gyermekem sikeresen elvégezné az egyetemet.

– Köszönöm, hogy válaszolt kérdéseimre. Gratulálok magas kitüntetéséhez, és kívánok további munkájához is sok sikert, jó egészséget!

✸

Az új malom felavatása utáni napokban ellátogattam a már működő üzembe, beszélgettem az ott dolgozó emberekkel, a malmosokkal. A malom bemutatására helyszűke miatt most nem tudunk vállalkozni, azonban a beszélgetések során úgy határoztam, hogy meglátogatom azt a volt „főnököt", akire a beosztott munkatársai – bár köztudottan szigorú ember volt –, még mindig jó szívvel emlékeznek. Jó példájával, jó tanácsaival, hozzáértéssel irányított, nevelte a szakmai utánpótlást.

Az udvaron a dísznövények katonás sorban, minden fűszál a helyén, kívül-belül olyan rend és tisztaság, mint amilyen aktív dolgozó korában volt körülötte, a malomüzemben. Sarkadi Imre, nyugalmazott körzeti üzemvezető járása is olyan katonás, hogy szinte hihetetlen, hogy már öt éve nyugdíjas.

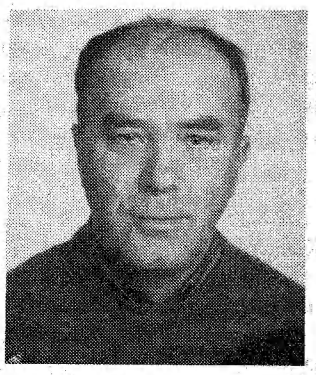

– Nem terveztem a nyugdíjba menetelt – mondja. Nyugdíjba vonulásom előtt kaptam egy nagy feladatot. 1991-ben a vezetésem alatt álló törökszentmiklósi körzeti üzemhez kapcsolták a mezőtúri malmot, mely közismerten igen gyenge minőségű lisztet állított elő. Fekete László vezérigazgató úrtól azt a feladatot kaptam, hogy hozzam rendbe a malmot, ehhez minden személyi és tárgyi feltételt biztosított.

– Mit ért tárgyi feltételen?

– Mintegy 30 millió Ft-ot költöttünk a malom felújítására. Az eredmény látványos volt, Fekete úr anyagilag is elismerte a munkámat.

– Mikor és miért jött el mégis nyugdíjba?

– 1992. június 1-jén került sor a nyugdíjazásomra, korengedménnyel. Én kértem a nyugdíjazásom, mivel olyan változások indultak el a gabona-

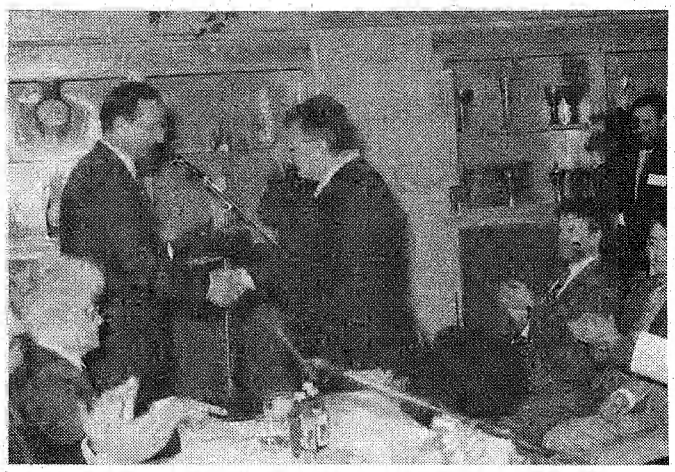

Az átadás pillanata
Fotó: Cselleng László

iparon belül, melyben nem kívántam részt venni.

– *Beszélne arról is, hogyan került kapcsolatba a malomiparral?*

– Pesten kezdtem a pályafutásomat, kubikusként. 1949. augusztus 1-jén kerültem a karcagi őrlőmalomba, mivel édesapám is ott dolgozott. Másfél évre soron kívül szakmunkásvizsgát tehettem, így bekerültem a nagybetűs Élet-be. Munka mellett elvégeztem a malomipari technikumot, majd sikeres felvételi vizsgát tettem a szegedi Élelmiszeripari Főiskolára. Ezután egy kis kitérő következett. Mivel 1953-ban sorkatonának kellett volna bevonulni, jelentkeztem a Kilián György Repülőtiszti Főiskolára. Sikeresen ívelt a katonai karrierem, azonban 1956 novemberében karhatalmistának kellett volna lennem. Én ehelyett a leszerelést választottam, ami azzal járt, hogy minden addigi rangomtól megfosztottak. '56 után tehát visszakerültem a karcagi malomba, majd Mezőtúron főmolnár, később körzeti üzemvezető lettem. Igazán ott tanultam meg a szakmát. 1971-ben kerültem Törökszentmiklósra főmolnárként, majd nyugdíjazásomig a körzeti üzemet vezettem.

Amikor a kitüntetéseiről, a Pekár-díjról kérdeztem, kértem, hogy mutassa meg azt a szép bronz emlékplakettet. A szekrény mélyéről előhúzott egy nagy dobozt, melyben legalább húsz különféle kitüntetés sorakozott.

– A magas kitüntetések erkölcsi értékét nagy mértékben rontja, ha kampányszerűen osztogatják – mondta. – Például: 1977-ben történt a törökszentmiklósi malom példa nélküli nagy rekonstrukciója. Három és fél hónap alatt olyan látványos munkát végeztünk, hogy csodájára jártak az ország több részéről a szakemberek. A gabonaipar akkori vezetése azonban teljesen megfeledkezett rólunk... Többnyire olyankor kaptam a kitüntetéseket, amikor éppen semmi kimagasló, rendkívüli munkát nem végeztem, csak tettem a mindennapi kötelességem.

– *Sikeres embernek érzi magát? – és a gabonaipart ? Mire a legbüszkébb?*

– Talán az utolsó kérdéssel kezdem. A malomüzem 1977-es nagy rekonstrukciójára, melyért végső soron mégiscsak megkaptam az erkölcsi elismerést: az egész országban sikerült egy szakmai rangot elérnem. A Pesti Barnabás Szakközépiskolában évekig vizsgabizottsági tag voltam, nyugdíjazásom után azonban kértem, hogy mentsenek fel e tisztségem alól. A következő kérdésre válaszolva: a gabonaipar, a malomipar mindig is sikerágazat volt hazánkban. A régi malmunk nem volt automatizált, de a tömegigénynek leginkább megfelelő, kiváló minőségű lisztet tudott gyártani. Tudjuk, hogy a magyar malomszakma már a századfordulón is világhírű volt. Véleményem szerint a számítógépes rendszer a jó szakembert nem helyettesítheti, csak segíti.

Hogy mennyire érzem magam sikeresnek? Általában azzal foglalkoztam, amihez értettem. Bár a katonai karrierem derékba tört, de folytatva édesapám foglalkozását, a gabonaiparban megtaláltam a helyemet. Nyugdíjasként mondhatom, hogy többet dolgozom, mint valaha: a mezőtúri malmot vezetem. Az új tulajdonos, megismerve korábbi munkámat, teljesen rám bízta a malom menedzseri munkáját. Én határozhatom meg a személyi dolgokat, a fejlesztés mértékét. Jól érzem magam, maximálisan elismerik a munkámat.

– Mit lehet még ehhez hozzáfűzni? Az újság és a magam nevében kívánok Önnek nagyon jó egészséget, további sikeres munkát, hogy még sokáig tevékenykedhessen a magyar malomipar hírnevének öregbítésén. Köszönjük, hogy válaszolt a kérdéseinkre.

(S)

RENDŐRSÉGI HÍREK

November eleje óta meglehetősen mozgalmasak voltak a kapitányság bűnügyeseinek napjai, ugyanis 10 gyanúsítottat kellett – bírósági határozattal – előzetes letartóztatásba helyezni. A skála széles: korábbi ügyekből származó, erőszakos nemi közösülés gyanújával 2 fő, megrontás és vagyon elleni vétség miatt 1 gyanúsított, betöréses lopás miatt 6 fő, zsarolás vádjával pedig 1 fő lett a rendőrségi fogda „vendége".

Az elmúlt időszakban egy meglepő feljelentés érkezett az illetékesekhez: az egyik kft-nek szőrén-szálán eltűnt 100 db sertése. Jelezték továbbá azt is, hogy az állatok egyedi azonosítási számmal vannak ellátva, tehát a felkutatásukban e tény feltehetően a nyomozó hatóságok segítségére lesz. A nyomozás során a szálak egy másik gazdálkodóhoz vezettek, s elő is került a 100 sertés és azt le is foglalták. Valami azonban nem stimmelt: a „sáros" állatok öregebbek és nagyobbak is voltak a kelleténél. A fölöttébb szövevényes dologról kiderült, hogy ezeket valamivel korábban tulajdonították el az iménti kft-től. Az ügyben eddig két személyt tartóztattak le, és még további gyanúsítottak is felszínre kerültek. A kár igen jelentős. A nyomozás és a vizsgálat folytatódik.

✸

November végén bejelentés érkezett, mely szerint a város egyik temetőjéből egy ismeretlen elkövető vaskorlátot tulajdonított el. Pontos személyleírás alapján egy rendőrjárőr felismerte, majd a gyanúsítottat elfogták és előállították. Előkerült az elrejtett vaskorlát is, melyet az elkövető a hulladéktelepen szándékozott értékesíteni. A további nyomozás kiderítette, hogy S. Zoltán és társai „számláján" egy sor illetéktelen behatolás és lopás szerepel. Így korábban a HM Radar Rt. , a Polistore Kft. és a Béke tsz II. sz. telepe sérelmére követtek el bűncselekményeket: szerszámot és színesfémet tulajdonítottak el. Az elkövetők ellen – szabadlábon védekezve – folyik az eljárás.

✸

Fegyvernek és környékén tapasztalták, hogy az elmúlt időszakban kisebb üzleteket törtek fel, ahonnan cigarettát, italokat, stb. tulajdonítottak el. A nyomozás és egy kis szerencse elvezetett a három gyanúsítotthoz, akiket előzetes letartóztatásba helyeztek. Kiderült, hogy korábban is követtek el hasonló bűncselekményeket a környéken. A gyanúsítottak közül kettő szeptemberben, illetve októberben szabadult hatályos börtönbüntetéséből.

✸

A nagy hideg beálltával, sajnos, ugrásszerűen megnövekedett a falopások száma. A kapitányság téjékoztatása szerint a járőrszolgálat vezénylésében ez is szempont lett: a veszélyeztetett területen gyakrabban fordulnak meg rendőrök.

H. M.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Nagy érdeklődés kísérte Törökszentmiklós Város Önkormányzata Képviselő-testületének november 27-i ülését, melynek központi témája volt az Egyesített Gyógyító-Megelőző Intézet likviditási gondjainak „orvoslása", valamint a TSE működőképességének további biztosítása, és terítékre került a jövő évi költségvetési koncepcióban már szereplő sportlétesítmény megvalósításának kérdése is.

Az utóbbi hetekben, hónapokban súlyos problémák jelentkeztek az EGYMI gazdálkodásában: fizetésképtelenség mutatkozott, melynek legfőbb oka a fix finanszírozási rendszer megszűnése volt. Év végéhez közeledve ezek a gondok kiteljesedtek, és napjainkban 9 milliós hiánnyal küzd az intézmény. További működése csak többlet-támogatással biztosítható, ezért városunk képviselő-testülete úgy döntött, hogy a szakellátás zavartalan ellátása érdekében támogatja az EGYMI-t. Megbízta Szegő János polgármester urat a tartalék-keret fölötti rendelkezéssel. Az önkormányzat ebből a keretből kívánja fedezni a 3 millió Ft-os tartozást, a 2 millió Ft összegű gyógyszer- és egyéb eszközbeszerzést, az ott dolgozók 13. havi bérének kifizetésében azonban nem tud segíteni. A testület ugyanakkor elrendelte az egészségügyi intézmény teljes körű szakmai és pénzügyi átvilágítását.

✶

Az 1997-es év hátra lévő részében veszélybe került a TSE további működése is, ugyanis az optimális gazdálkodáshoz szükséges összegnél eleve 3 millióval kevesebből kellett kijönniük. Saját bevételük (külső szponzori támogatás és egyéb bevételek) révén túlteljesítették a betervezett 10 milliót, az egyesület további működéséhez azonban további 2,2 millióra volt szükség. Mivel az önkormányzat nem jutott hozzá a Barnevál privatizációja során őt megillető 80 milliós bevételhez, sőt előreláthatólag pereskedésre is sor kerülhet az APV Rt-vel ez ügyben, így a jelenlegi szűkös keretből ez alkalommal csupán az előterjesztésben szereplő 500 ezret szavazták meg a városatyák. A következő, december 11-i testületi ülésen azonban visszatértek a probléma megtárgyalására, és további 1,5 millió Ft -tal támogatják az egyesületet az év hátra lévő részében.

✶

Részben a fenti okok miatt került sor az 1997. évi költségvetés módosítására, és a különböző jogcímeken szerzett bevételek szerepeltetése is szükségessé tette ezt. Az önkormányzat a térinformatikai fejlesztésre kiírt pályázat elnyerésével mintegy 10 millió Ft-os bevételhez jutott, melyet a következő évben az iskolák számítógépes rendszerének kiépítésére kíván fordítani. Ugyancsak bevétel származott a gyámügyi feladatok megoldására juttatott többlet-támogatásból. Ehhez központilag 4 fős létszámfejlesztést is engedélyeztek, ami együtt járt az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításával.

✶

Városunk 1998. évi költségvetési koncepciójában szerepel a sportlétesítmény felépítésére vonatkozó célkitűzés. A testületi ülésen e téma is megtárgyalásra került. Bár konkrét döntés nem született ez ügyben, a képviselők többsége javasolta az előkészületek megtételét, a céltartalék képzésének beindítását.

A tervezet szerint a létesítmény koncepcióját jövő év márciusában kell beadni, és ha támogatást nyer, akkor 1999 első felében értékelésre kerülhet. A beruházás tehát leghamarabb az ezredforduló táján indulhat. A kb. 300 millió Ft-os bekerülési költség 50-60 %-át lehet remélni központi támogatásból, a hiányzó önrészt pedig céltartalék képzéséből lehetne biztosítani. Mindenesetre jelenleg úgy tűnik, hogy a lakosságot is nagy mértékben foglalkoztató sportcsarnok építése ismét körvonalazódni látszik, és a feltételek együttes megléte esetén idővel végleges formát ölt. Ez azonban már a következő ciklus feladata lesz.

✶

December 11-i ülésén a képviselő-testület elfogadta a Jászkun Volán Rt.-nek a helyi autóbuszközlekedés díjtarifáinak módosítására benyújtott előterjesztését. E szerint 1998. január 1-jétől 15 %-kal emelkednek a buszjegyek árai: a vonaljegy 53 Ft-ba, az egyvonalas bérlet 1.150 Ft-ba, az összvonalas bérlet 1.495 Ft-ba, a tanuló és nyugdíjas bérlet pedig 495 Ft-ba kerül ezután. (Az árak az ÁFÁ-t is tartalmazzák.)

Ugyancsak január 1-jétől 13 %-kal emelkednek a víz- és 16 %-kal a csatornadíjak: az ivóvíz köbmétere 112 Ft+ ÁFA lesz, a szennyvíz elvezetéséért, tisztításért és kezelésért pedig 80 Ft +ÁFA -t fizetünk köbméterenként.

✶

A képviselő-testület döntést hozott a gyermekétkeztetéssel kapcsolatos témában is. A jövőben összevonják az óvodai és iskolai konyhát, és a volt óvodai konyha helyén kialakítanak egy 2100 adagos egységet. Az átszervezés feltehetőleg javítja majd ezen intézmények kihasználtságát, gazdálkodási- működési feltételeit és nem utolsósorban az ételek minőségét.

Sz.Zs.

A konyhák kapacitás-kihasználtsága (az ebéd adagszámok vonatkozásában)

1. Az 1996. évi átlagos napi adagszámok alapján:

	Bölcsőde konyhája	OZIRISZ konyha	Iskolai konyha	Székács konyha	ÁFÉSZ konyha	Összesen
Kapacitás (adag)	300	1.700	2.000	400	450	4.850
Lefőzött adagszám	136	862	1.437	380	289	3.104
Szabad kapacitás	164	838	563	20	161	1.746
Kapacitás kih. (%)	45,3	50,7	71,9	95,0	64,2	64,0

2. Átszervezés után

	Bölcsőde konyhája	Összevont óvodai-iskolai konyha	Székács konyha	ÁFÉSZ konyha	Összesen
Kapacitás (adag)	300	2.100	400	450	3.250
Lefőzött adagszám	280	2.091	455	289	3.115
Szabad kapacitás	20	9	-55	161	135
Kapacitás kih. (%)	93,3	99,6	113,8	64,2	95,8

„Ha még egyszer születnék, akkor is ezt csinálnám..."

LACI BÁCSI FAZEKASMŰHELYÉBEN JÁRTUNK

Fadgyas Lajos (közismert nevén Laci bácsi) alakja, egyénisége hozzá tartozik városunk piacának képéhez. Mindig ugyanazon a helyen találkozhatunk vele és remekbe szabott cserépedényeivel, amelyekkel felhívja figyelmünket a népi kultúránk szerves részét képező fazekasmesterség meglétére. Mint azt ottjárttunkkor elmondta, addig él, amíg ki tud járni a piacra. Nem is annyira az árusítás miatt, hiszen a hosszú évek során nem csak a mestersége jelentette családja számára az egyedüli megélhetési forrást. Inkább az ismerősök, barátok kedvéért teszi ezt, és kimondhatatlanul jól esik neki, amikor megkérdezik tőle: „Hogy van, Laci bácsi?".

Az idős mester nemrég töltötte be 80. életévét. Ez alkalomból kerestük fel fazekasműhelyében, és kérdeztük életéről, valamint az általa olyannyira szeretett mesterségéről.

Laci bácsi szakmaszeretete a családi hagyományokban gyökerezik. Már az édesapja dédapja is fazekas volt. Gyermekéveit Mezőtúron, a szakma fellegváraként emlegetett városban töltötte, ahol akkoriban 45 mester dolgozott és élt meg ebből a mesterségből. Ő Juhász Józsefnél inaskodott, de kapcsolatban állt Badár Balázzsal is, akit mindig nagyra becsült. Felszabadulása után vándorbotot vett a kezébe, így jutott el előbb Jászapátira, majd Törökszentmiklósra, ahol később családot alapított és letelepedett.

Az évtizedek során többször előfordult, hogy nem volt igazi kereslet a termékei iránt, ezért kénytelen volt eltérő szakmát művelni. Dolgozott a Gépgyárban, a Tempó KSZ-nél, később az Alföldi Szilikátipari Vállalatnál. De bármennyire jól érezte is magát a munkahelyén, alig várta, hogy hazaérjen és a korong mellé ülhessen. Ez jelentette számára a munka örömét és az igazi kikapcsolódást. A sport sem volt kevésbé fontos számára: éveken keresztül birkózott, sőt eredményesen szerepelt. Különböző bajnokságokat nyert, és egy alkalommal Zsibrität is legyőzte!

Műhelye akár múzeumnak is beillene. Égetőkemencéjét a mai napig fával fűti, valószínűleg egyedül a megyében, de talán országos szinten is. Átalakítani már nem akarja. Egyrészt sokba kerülne, másrészt az ősi népi mesterség ebben a formájában illusztrálható leginkább. A 900-950 fok eléréséhez 9-10 mázsa fát tüzel el, és a hőfokot a „nézőkén" keresztül, szemmértékkel állapítja meg. Ehhez eddig nem kellett és nem is akart műszert használni, hiszen az óriási gyakorlat biztosítéka a tévedhetetlenségének. A katlanból kikerülő cserépedények elsősorban hagyományos használati tárgyak: köcsögök, korsók, szilkék, kacsaitatók, virágcserepek és dísztárgyak. Az utóbbiak festésében a felesége is besegít. Elmondja, hogy a régi időkben melyiknek milyen funkciója volt. A korsót például aratáskor teletöltötték hideg vízzel, és mivel agyagból készült, a pórusain keresztül történő levegőzés miatt sokáig hidegen maradt benne az innivaló. (Elképzelhető, hogy felvette a versenyt a mai hűtőtáskák jégakkumulátoraival!)

Laci bácsi a korong mellett

Megtudjuk azt is, hogy milyen agyagot szabad csak felhasználni, mikor kell kivenni a kemencéből az edényeket, miért kell még egyszer kiégetni, stb. A sokrétű munkafolyamat nagy szakértelmet kíván, ezért annak leírását bízzuk inkább hozzáértő személyekre. Az elkészült tárgyak egyébként is önmagukért beszélnek!

Laci bácsi szívesen és nagy-nagy szeretettel beszél mesterségéről. Ha még egyszer születne, akkor is ezt a szakmát választaná.

Az eltelt évtizedek során a mesternek rengeteg tanítványa volt. Olyanok, akik ma is űzik a mesterséget, és elismertté váltak ezen a területen. Napjainkban is szorgalmasan jár hozzá hét gyermek péntekenként „szakköri foglalkozásra". A családban azonban nincs, aki folytassa a hagyományt. Ez Laci bácsi legnagyobb bánata. Lánya és unokája megtanult ugyan korongozni, de más szakmát választottak. Ha lenne „utódja", semmi pénzért nem válna meg a fazekasműhelytől, még az épülő új benzinkút kedvéért sem.

Bizony, kár lenne érte!

Sz.Zs

Fegyvernek és Vidéke Takarékszövetkezet
Stabil alapokon a tervezett eredmény biztosított

Takarékszövetkezetünk ez évben is jelentős fejlesztéseket hajtott végre az üzlethálózat korszerűsítése, valamint a szolgáltatások színvonala terén.

Összes egységünknél a számítógépes pulti hálózati forgalmazás kialakítása január hóban befejeződik, mellyel korszerűbb ügyfélkiszolgálást biztosítunk.

Beindítottuk a bankkártya-forgalmazást. Bankkártyához, folyószámlához kapcsolódó egyszerűsített hitelfelvételi lehetőséget biztosítunk. Ennek feltétele a munkabér közvetlen átutalása a takarékszövetkezethez. Hitelkeret - szerződés megkötésekor a hitelkeret személyre szabottan kerül meghatározásra. Ezek után annyi hitel vehető igénybe a keretéből, amennyire szükség van, s a hitelt a befizetések azonnal csökkentik.

UGIRO bevezetésével a munkabérátutalás bármely pénzintézethez történhet a dolgozó választása alapján.

Ön is válassza a takatrékszövetkezetünket!

Jelenleg kamatmentes áruvásárlási hitelt biztosítunk a salgótarjáni SVT-WAMSLER Háztartási Rt. termékeire. Terméklistái közé tartoznak: gáztűzhelyek, szenes kályhák, kandallók. A terméklista és a fogyasztói ár a helyi kirendeltség ügyféltermében megtekinthető.

Rövidesen bevezetésre kerül az Életciklus betétcsomag. Ez a következőket tartalmazza: Tanulmányi előtakarékossági betét, családalapítási előtakarékossági betét, kegyeleti előtakarékossági betét. Ezek a megtakarítási formák hosszúlejáratúak. Saját és ajándékozási céllal is váltható a tanulmányi és családalapítási betét.

A takarékszövetkezet tervezett célkitűzései teljesülnek. A szövetkezet mérlegfőösszege meghaladta az egymilliárd Ft-ot, tőkeerősebb takarékszövetkezetté váltunk.

Év végéhez közeledvén ügyfeleinknek, tagjainknak kellemes karácsonyi ünnepeket és eredményekben gazdag, boldog új évet kívánunk.

Pataki Lászlóné ügyvezető igazgató

ÖTVEN ÉVE EGYÜTT – JÓBAN-ROSSZBAN

Nem mindennapos – bár szerencsére egyre gyakoribb – esemény színhelye volt november 15-én a házasságkötő terem: Bodnár János és felesége, Búzás Erzsébet ekkor erősítette meg 50 évvel ezelőtt tett házassági fogadalmát. A „második esküvő" alkalmából Szegő János polgármester, valamint a szűkebb családi és baráti kör tagjai gratuláltak, akikkel később együtt költötték el az ünnepi ebédet a Park Étteremben.

János bácsi és felesége a tánciskolában ismerték meg egymást 1942-ben. Kitartásuk, kölcsönös vonzalmuk a háború és a hadifogság idején is tartott, majd öt év múlva, 1947. november 8-án összeházasodtak. A férj – kisebb megszakításokkal – a Mezőgépnél dolgozott géplakatosként ill. hegesztőként nyugdíjazásáig. A korhatár elérése után még tíz évig portáskodott. Felesége eleinte háztartásbeli volt, majd a mezőgazdaságban vállalt munkát. Pár év után János bácsi mellé került betanított munkásként, majd a raktári teendők ellátásával bízták meg ugyanott. Öt év korkülönbség lévén köztük, egyszerre mentek nyugdíjba – ugyanabban az évben, március hónapban.

Házasságukból egy leánygyermek született, aki egy fiúunokával ajándékozta meg a nagyszülőket. Ő még nem gondol a házasságkötésre, így egyelőre dédunoka „nincs kilátásban".

Az eltelt 50 év alatt jó és rossz dolgok egyaránt előfordultak a házaspár életében. Talán a legrosszabb az, hogy mindketten betegeskednek. János bácsi egészségét az epéje teszi próbára, Erzsike néni pedig a szívével bajlódik 20 éve, ezért a férj sokat átvállal a háztartási teendőkből. Mindennapjaik szeretetben, békességben telnek. Mindketten azt vallják, hogy házasságot kötni és azt ennyi ideig fenntartani csak úgy lehet, ha képesek vagyunk az alkalmazkodásra, egymás hibáinak elfogadására. Bölcsességük akár tanulságul is szolgálhatna a mai generáció számára.

Sz.Zs.

EMLÉKEZÉS

Kis zöld könyvecskét forgatok. Belelapozok, s egy hosszú névsorban a Törökszentmiklós név többször is ismétlődik. Pontosabban kilencszer, de lehet, hogy többször is előfordulhatna egy-egy kérdőjel helyén. A könyvecske címe: Kisújszállásiak Pacsérra költözése 1786-ban. Dr. Szabó Lajos, a Bercsényi Miklós Gimnázium igazgatója írta pályázatra. Az anyagot hallották azok több, mint egy éve, 1996. június 28-án, akik a kisújszállási református templomban megjelentek az istentiszteleten. A helyi közösség mellett a pacséri és a Brassó melletti négyfalú testvérgyülekezet képviselői is jelen voltak. A pályázat a „Nagykunság múltja s jelene" témában I. helyezést ért el.

A tanulmány informál bennünket arról, hogy a Pacsérra kirajzókkal „ment... lelkész, kántor, rektor, tanító, s vittek magukkal harangot, templomi edényeket a szentségek kiszolgálásához". A város búcsúztatta őket, amikor is „szem nem maradt szárazon".

Az esemény tehát 1786-ban volt. Dr. Szabó Lajos választ keresett arra, hogy miért határozott Kisújszállás 206 családja, kb. 1000 lélek úgy, hogy otthagyja a kun kiváltságokkal bíró települést, ahol elég független önkormányzat volt, földesúr nem ült a nyakukon.

Az első ok „térszíni viszonyokra vezethető vissza". Érti a tanulmány szerzője ezalatt azt, hogy a hetvenes évek elejétől gátlástalanul ismétlődik az árvíz, minek eredménye „határunk szűk volta". A mezőgazdaságból élő Kisújszállás gazdálkodását bénítja, tönkre teszi. (Ez a határterület elvileg 18.000 hold volt, s 4000 embert kellett, hogy eltartson.) A baromtartás leszűkült, mert elsősorban a rétek, legelők – amelyek alacsonyabb fekvésű területeken voltak – lettek az áradások áldozatai. Felgyorsult az elszegényedés a kevésbé tehetősek között elsősorban, akik redemptus földjeiket előbb elzálogosították, majd – fizetésképtelenek maradva – el is adták, mégpedig redemptus jogaikkal együtt. A harmadik ok is az elsőből következett. „...a helyi közmunkák súlyának nehezebbé válása", ami mögött az árvizek miatti gátépítés folyamatos, sőt gyarapodó tendenciája volt.

A kivándorlás célja „életünk jobb móddal lejendő folytatása". Úgy gondolták, hogy a Pacséron igényelhető 1/2, 1, 1 1/2, esetleg 2 sessió (telek), a kedvezmények, melyek legfontosabb s első pontja a szabad vallásgyakorlat, jobb boldogulásuk alapja lehet. (1 sessió = 32 hold szántó, 22 hold kaszáló, belső telek.)

A jó bácskai föld, amelyet azonban művelésre alkalmassá kellett tenni, a kemény otthont teremtő munka és a hit egy jobb jövőben Pacsért valóban virágzó, kultúrában is emelkedő településsé tették túrkevei, törökszentmiklósi kivándorlókkal, no meg a már ott élő 50 szerb családdal együtt.

Törökszentmiklósról csatlakozók a következők voltak (csak családfők!): Bajusz Mihály, Fási Kis György, Fási János, Szeles Mihály, Szép György, Borus Péter, Pásztor György, ifj. Pásztor György, Borus Mihály. Mint említettem, lehettek többen is, van lehetőség a megközelítő teljesebb névsor megállapítására. Ők földesúri fennhatóság elől mentek, és gyanítható, hogy az itt is pusztító árvizek mellett az igen kedvezőtlenül megállapított urbális terhektől is szabadulni akartak a már nagyfokú telekaprózódás első időszakában. Nem hiszem, hogy úgy búcsúztatták őket, mint a kisújszállásiakat. Lehet, hogy éppen nagyon is lopakodva, bár az áttelepülésre uralkodói jóváhagyással került sor.

A tanulmány befejező mondata nemcsak a kisújszállásiaknak szól: „A késői utódok szép kötelessége a közös múlt tudatának ébrentartása és ápolása mindkét helyen: Pacséron és Kisújszálláson."

Sz. A.

KERESSÜK KÖZÖSEN!

A Mohács előtti magyarországi településrend az aprófalvas volt, különösen az Alföldön. Az utóbbi években egyre több oklevél jelent meg a Zounok c. megyei levéltári évkönyvben, amelyek Törökszentmiklós és környékére vonatkoztatva is igazolják ezt az aprófalvas településrendszert. Az oklevelek egyik rendszeres közlője a tiszapüspöki származású dr. Benedek Gyula. Eltűnt falvak, határrészek, földrajzi nevek sora került s kerül elő, de sok esetben csak találgatják, találgatjuk, hogy hol is lehettek. A sok közül az egyik oklevél részlet szövegéből idézek, s ha a kedves olvasó tippel, sőt mi több, realizálja a földrajzi helyeket egy-egy névvel kapcsolatban, segítené a kutatómunkát. Különösen azokra számítunk, akik a város egy-egy határrészét sokat járták, esetleg ott éltek, hallottak eleinktől történeteket, a kutatásban kapaszkodásra alkalmas neveket, felszíni sajátosságokat.

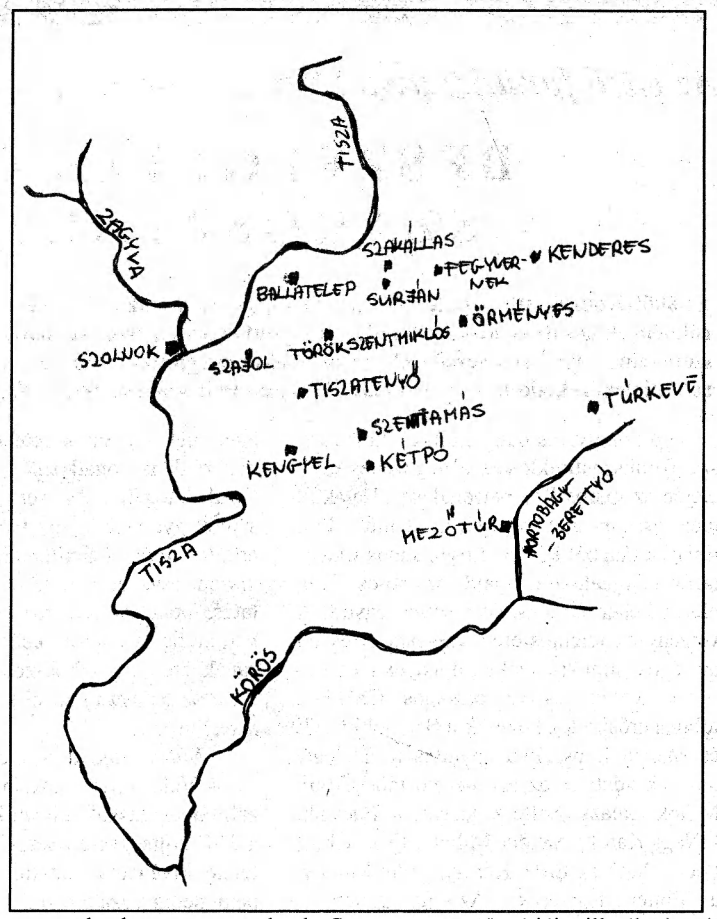

Íme a szöveg egészéből kiemelt részek: „néhai Nagypói Ambrus fiainak Nemes híveinknek Jakabnak és Albertnek Személyében, ... a közelmúltban Nemzetes Csulai Ficsor László (és még sok név felsorolva) ... Kunszenttamás falubirtokban való jobbágyaival ... Külső Szolnok vármegyében lévő Aposka nevezetű falubirtoka határain belül elterülő, ugyanazon Páloshalma dombja körzetében – a keleti, a nyugati és a déli oldalán – a szántóföldeket és a kaszálókat, amely szántóföldek és kaszálók két út és az említett domb között fekszenek – melyek egyike Aposka falubirtokból a mondott Kunszenttamás falubirtokához megy, amelynek a másikán Balaszentmiklós falubirtoktól Királyhalma falubirtok felé járnak és egy bizonyos árokhoz közel, ugyanazon Kunszenttamás felőli oldalon fekszenek, amely Aposka és Szenttamás falubirtokokat egymástól elválasztja – és az említett (Páloshalma) domb körül terülnek el, Kunszenttamásnak azt a mondott földjét – illetéktelenül és jogtalanul a maga javára elfoglalta... a mondott panaszosok más földjeit, amelyek hasonlóképpen a mondott Aposka nevű falubirtok igaz határain belül vannak, melyeket ugyanazon előállt panaszosok vagy a lábasmarhák, vagy nyájaik élésére tartottak, például kezdve az Aposka falubirtoktól kiinduló úttól, amely Kunszenttamáshoz vezet és az említett ároktól kelet felé egészen a bizonyos Büdösérig, innen pedig dél felé hajolva, azoknak a panaszosoknak Csugar nevezetű rétjéig illetéktelenül elfoglaltatta... elszántatta, bevettette...

Feladat tehát a fenti földrajzi nevek elhelyezése a mellékelt térképvázlaton. A javaslatokat kérjük a Helytörténeti Gyűjteménybe küldeni, de még inkább személyesen behozni!

Előre is köszönünk minden észrevételt, közreműködést az együttműködés reményében.

Ünnepi halételek

Halászlé: 1 konyhakész (kb. 1,2 kg) ponty, só, 3 fej vöröshagyma, 2 húsos zöldpaprika, 4 paradicsom, 1-2 cseresznyepaprika, 2 ek. paradicsompüré, édesnemes paprika.

A halat alaposan megmossuk, fejét és farkát levágjuk. Húsát lefejtjük a gerincről, majd nagyobb kockákra vágjuk és megsózzuk. A megtisztított hagymát karikára vágjuk, majd a feldarabolt paradicsommal, paprikával és a hal fejével, farkával és gerincével együtt 30 percig sós vízben főzzük. Az alaplevet finom szitán áttörjük, hozzákeverjük a paradicsompürét, sóval, borssal és paprikával ízesítjük, majd beledobjuk a haldarabokat, és mérsékelt tűzön főzzük további 15-20 percig. A halászlét forrón adjuk az asztalra, és cseresznyepaprikával ízesítjük.

Sörtésztában sült pontyszeletek: 1 konyhakész ponty (kb. 1,2 kg), 1 citrom, 2 tojásfehérje, 6 dkg liszt, 0,5-0,7 dl sör, 20 dkg zsír, néhány salátalevél a díszítéshez.

A pontyot megmossuk, szárazra töröljük, és a fejét levágjuk. A törzset 5 szeletre vágjuk, sózzuk, borsozzuk. A citromot megmossuk, szárazra töröljük és 8 gerezdre vágjuk. A tésztához kemény habbá verjük a tojásfehérjéket. Egy tálban összekeverjük a lisztet a sörrel és egy csipet sóval, majd óvatosan hozzákeverjük a tojásfehérjét. A halszeleteket megforgatjuk a masszában, majd forró zsírban 3-5 percig ropogósra sütjük. Konyhai törlőpapíron lecsepegtetjük, és salátalevéllel, citromkarikákkal díszítjük.

Szilveszteri koccintanivalók

Tojáslikőr: 3 tojássárgája, 1 dl vodka (brandy), 2 dl tejszín, 1 zacskó vaniliás cukor, 10 dkg porcukor.

A tojássárgáját és a kétféle cukrot robotgép segítségével krémesre keverjük. Hozzáadjuk a tejszínt, és további 5 percig keverjük. Felöntjük a vodkával vagy brandyvel, és még 3 percig keverjük. A likőrt légmentesen lezárható, díszes üvegbe töltjük, és hideg helyre állítjuk.

Dél csillaga: 1 friss kiwi, 1 mandarin, 1 dl triple sec, 2 cl brandy, száraz pezsgő.

Ez az italkülönlegesség a népszerű bólék családjába tartozik. A megtisztított és feldarabolt gyümölcsöket öblös pohárba tesszük, majd ráöntjük a jégbe hűtött italokat.

Az ételek, italok elkészítéséhez jó munkát, valamint kellemes ünnepeket és boldog újévet kíván a rovat szerkesztője: Kiss Zoltán.

SPORT

Az edző fanatizmusa élteti a sportágat

BESZÉLGETÉS CSABAI BÉLA SZAKOSZTÁLYVEZETŐVEL

Az ökölvívókról ritkán esik szó lapunkban, pedig a szakosztály él, és – ha nehéz körülmények között is, de – működik, sőt serdülő korcsoportos versenyzői eredményesen szerepelnek azokon a versenyeken, amelyekre egyáltalán eljutnak. A sportág múltjáról és jelenéről, aktuális problémáiról Csabai Béla szakosztályvezetőtől érdeklődtünk.

– Az ökölvívás nagy múltra tekint vissza Törökszentmiklóson: a negyvenes évek elején az Iparos Kör patronálásával alakult meg, és igen ütőképes gárdával működött. Ebből a magból később Lesán János irányításával újjáalakult, majd az 50-es évek elején Fehér Tiborral dolgoztunk együtt. A versenyzők jelentős eredményeket értek el: országos bajnoki címeket, dobogós helyezéseket hoztak, és az országos CSB-ken többen erősítették közülük a Szolnoki MTE és Martfű I. osztályú együtteseit. Néhány név a kezdeti és az azt követő időszakból: Mihók Balázs, Soltész József, a Bácsiak, F.Nagy Károly, Sándor Mihály, Erős Tibor, Poczai Mátyás, Erdei Károly, Erdei Mihály, a Pintér testvérek. Az új generáció Miriszlai Endre, Poczai Mátyás, Dobos Miklós és Ecsédi Miklós edzői munkája nyomán nőtt ki. Akkoriban bokszolt az egyesületben Finta József, Zakar Mihály, Orosz Mihály, Trencsényi István, Sütő Péter... egy felnőtt gárda, akikkel az NB II-be jutásért küzdöttünk. 64-től napjainkig Zakar Mihály tölti be az edzői posztot. Az ő kezei alatt nevelkedett Gönczi, Turu, Bognár , Rimóczi, Kovács Ferenc, akik országos hírnévre tettek szert a bajnokság megnyerésével; Juhász Lajos EB-n, sőt az olimpián is képviselte a miklósi színeket., Bognár pedig a közelmúltban vívott a Profi VB-ért.

– Mi a helyzet napjainkban?

– Jelenleg is serény szakmai munka folyik a szakosztályban, sajnos, csak serdülő utánpótlás szinten. Minden évben 1-2 fő dobogós helyezést ér el az országos bajnokságon: Szűcs Attila, Szűcs Sándor, Szabó Tamás, Kovács Tamás, ez évben pedig Kocsis Zoltán és Terényi Sándor vesz részt ezeken a megmérettetéseken. Felnőtt versenyzőink nincsenek, mert anyagi lehetőségeink korlátozottak. A serdülőkkel is csak 1-2 kupára jutunk el, míg más egyesületeknél 8-10 esetben van erre lehetőség a bajnokság előtt.

– Az ökölvívókat sem kerülik el az anyagi gondok?

– Sajnos, ez így van. Köztudott, hogy az egyesület szűkös keretekből gazdálkodik, ami ránk is vonatkozik. Az edzéseket 6-8 fiatal látogatja, ők sem a leggazdagabb szülők gyermekei, így támogatásukra csak erkölcsi téren számíthatunk. A szponzorok viszont csak utólag, az eredmények felmutatása után adnak pénzt, a verklinek azonban addig is mennie kell! De hogyan hozzanak eredményt bokszolóink, ha a finanszírozás hiánya miatt el sem tudnak menni a versenyekre?

– Miben látja a megoldást?

– Véleményem szerint az önkormányzati támogatásnak jobban kellene igazodnia a TSE költségvetéséhez. Ezt egy összegben lenne kívánatos átutalni az egyesülethez, nem pedig „szalámizni". A másik megoldást abban látnám, ha ki mernénk mondani egy-egy szakosztály megszüntetését. Ezt azonban senki sem akarja. A város sport koncepciója szerint a meglévőket működtetni kell. Ehhez viszont elsődleges feladat lenne a feltételek biztosítása.

– A súlyos problémák ellenére mégis fenntartja magát az ökölvívó szakosztály...Miből és hogyan?

– Nagyon nehezen. Éves költségvetésünk kétharmadát elviszi a terembérleti díj és egyéb költségek. Technikai eszközeink szerény kivitelűek, nagy részüket magunk állítottuk elő. Szorítónk nincs, ami pedig alapvető dolog lenne az érdemi munka végzéséhez. Teremgondjaink miatt kevés az edzési lehetőségünk. Ez a sportág régen megszűnt volna Törökszentmiklóson Zakar Mihály tréner kiváló szakmai munkája és ökölvívás iránti fanatizmusa nélkül, aki nem verekedni, hanem vívni tanítja a gyerekeket – klasszikus szinten. Úgy érzem, munkájáért nagyobb elismerést érdemelne, akár magasabb körökben is!

– Mi az, ami miatt mégsem törik meg ez a lendület, és tovább folytatják a szakmai munkát?

– Sokat gondolkodtunk azon, hogy a jelenlegi körülmények között érdemes-e folytatni. Úgy érezzük, hogy amíg évente egy-két magyar bajnokot tudunk nevelni, esetleg dobogós helyezést elérni, vagy ha csak tízévenként is, de versenyzőt küldhetünk a válogatott keretbe, addig érdemes!

Sz.Zs.

(Lapzárta után kaptuk a hírt, hogy az önkormányzat a TSE segítségére sietett:összesen kétmillió Ft-ot utalt át az év végéig adódó, halaszthatatlan pénzügyi kötelezettségek teljesítésére. Valóban megoldódnak ezzel az ökölvívók problémái? – a szerk.)

Ökölvívás, ORSZÁGOS SERDÜLŐ BAJNOKSÁG

A Csabai Béla szakosztályvezetővel történt beszélgetés alkalmával még kétséges volt a bajnokságon való részvétel. A költségeket megelőlegezték, így – ha nem is ideális körülmények között – szerencsére sikerült elutazniuk Budapestre, ahonnan ismét dobogós helyezéssel tértek haza.: Terényi Sándor a 75 kg-osok súlycsoportjában ezüstérmet szerzett. Kocsis Zoltán első mérkőzését a magyar bajnokkal vívta, akivel szemben, sajnos, veszített, így neki nem sikerült továbbjunia.

Birkózás MIKULÁS KUPA

Ragyogóan szerepeltek a TSE birkózópalántái december 13-án Budapesten, az FTC csarnokában rendezett országos versenyen, hiszen 15 csapat között ezüstérmesként végeztek, a mintegy 200 egyéni induló mezőnyében pedig összesen hét dobogós helyezést szereztek. Az érmek mellett jelentős tárgyjutalommal tértek haza Sarkadi Imre tanítványai.

Eredmények: a gyermek korcsoportban Magyar Attila a 28 kg-osok súlycsoportjában, Sarkadi Péter 30 kg-ban, Márvány Kristóf +41 kg-ban lett kupagyőztes, utóbbi kategóriában Kontos János ezüstérmet szerzett. Bronzérmesek: Tóthpál Ákos (32 kg) és Magyar Tamás (35 kg). Két IV. helyezés is született a versenyen Czimre Balázs (26 kg) és Kovács Bence (28 kg) révén, Pintér Martin (28 kg) ötödikként végzett. A diák korcsoportban Várhelyi Dániel (45 kg) aranyérmet szerzett.

Évadzáró az atlétáknál

KIEMELKEDŐEN SIKERES VOLT AZ 1997-es ESZTENDŐ

Immár hagyománnyá vált városunkban, hogy a TSE Atlétikai Szakosztálya minden versenyévad lezárásakor ünnepélyes keretek között számol be az év közben végzett munkáról, ugyanakkor jutalmazza a kiemelkedő eredményeket produkáló versenyzőket.

A november 8-án megtartott évzáróra zsúfolásig megtelt a Kölcsey Ferenc Általános Iskola ebédlője. A meghívottak között volt Kővári László, a Megyei Sporthivatal igazgatója, Bajusz Katalin alpolgármester, Búzás Sándor országgyűlési képviselő, a TSE elnöke, önkormányzati képviselők, szponzorok, szülők, és nem utolsósorban a „főszereplők", az egyesület atlétái.

Karakas Ferenc edző beszámolójából kitűnt, hogy a TSE 70-80 főnyi versenyzői gárdája minden eddiginél ragyogóbb eredmény ért el 1997-ben. Eddig egyetlen alkalommal sem sikerült együttesen megszerezni 4 magyar bajnoki címet és három magyar válogatottságot. Az országos bajnokságon Polgár Nóra 80 m-es gátfutásban, Kóródi Tamás gerelyhajításban, Csontos Rozália pedig hétpróbában szerzett aranyérmet. Mindhárman bekerültek a magyar válogatott keretbe. Polgár Nóra a Magyarország – Horvátország – Szlovákia nemzetközi viadalon 80 m-es gátfutásban állt a dobogó legfelső fokára, Kóródi Tamás ugyanezen a versenyen az 5. helyezést csípte el. Csontos Rozika a Jugoszlávia – Magyarország részvételével zajló megmérettetésen tagja volt a 4x100 m-es győztes váltócsapatnak. A két leányzó emellett több rangos versenyen szerepelt eredményesen: Nóra az Országos Seregszemlén hárompróbában, Rozika pedig 200 m-es síkfutásban szerzett magyar bajnoki címet, és utóbbi versenyző ötpróbában a dobogó harmadik fokára állhatott.

Az aranyérmek mellett 3 ezüstöt is sikerült elhozni az országos bajnokságról: Csontos Rozáliának 100 m-es síkfutásban, Polgár Nórának négypróba „A"-ban, továbbá a fiú négypróba csapatnak. Ugyancsak Csontos Rozika szerzett bronzérmet 100 m-es gátfutásban és 200 m-es síkfutásban., ugyanez sikerült Halmai Ferencnek a négypróba „B"-ben és a lány négypróba csapatnak.

Az utánpótlás-nevelés területén is szép eredményeket könyvelhet el a szakosztály. Gyermek korcsoportos versenyzői a legrangosabb versenyükről, a debreceni Európa Találkozóról két ezüst (Fehér Imre és Ladányi Katalin 60 m-es gátfutás) , két bronzéremmel (Bognár Miklós kislabdahajítás; Ecsédi István 60 m-es gátfutás) és két negyedik helyezéssel (Barócsi Andrea 60 m síkfutás; Bózsó Balázs 60 m gátfutás) térhettek haza.

Képünkön az érmekből, újságcikkekből, fotókból rendezett kiállítás

Az éves munkát összegezve elmondhatjuk, hogy Bertán István és Karakas Ferenc tanítványai 4 magyar bajnoki címet, 3 második, 5 harmadik, 2-2 negyedik, ötödik, hatodik ill. hetedik és 4 nyolcadik helyezést szereztek a különböző viadalokon. Hat-hat arany- és ezüstjelvényes minősítést értek el az 1997-es évben. Sikerült előrébb lépniük az országos ranglistán is: 184 szakosztály közül jelenleg az előkelő 49., az utánpótlás-nevelést tekintve pedig a 27. helyen állnak, de a serdülő „A" magyar bajnoki I. helyezésért és a serdülő „B" válogatottságért járó pontszám beszámítása után ez a helyezés még rangosabb lehet.

Az ünnepélyes évzárón a meghívottak közül többen szót kértek. Valamennyien egyetértettek abban, hogy Törökszentmiklóson minden feltétel adott a szakosztály eredményes működéséhez. Sokat segített ebben Tigyi József szakosztályvezető, továbbá a már ismert Dekatlon Sportág Alapítvány létrehozása, a szakképzett edzők – tehetséges gyerekek összhangja, és nem utolsósorban a szülők áldozatkész anyagi és erkölcsi támogatása. A szponzorok pedig nem csak a versenyeztetési feltételek kiszélesítéséhez nyújtottak komoly segítséget, hanem a versenyzők díjazásán túl hozzájárultak a hangulatos ünnepséget követő megvendégeléshez is, ezért róluk sem szabad megfeledkeznünk: Önkormányzat, ConAvis Rt., Béke MGTSZ, RADAR Kft., ÁFÉSZ, Hoppál Kft., Örményesi Gépgyártó Kft., UNIV Kft., Bognár és Társa Kft., LASA Agrokémia Kft., SZEMMA Kft., LEHEL Hűtőgépgyár Kft., Polgár-Társak Bt., Surjány hús Kft.

Sz. Zs

Fotó: Halmai László

SAKK MEGYEI IFJÚSÁGI CSAPATBAJNOKSÁG

Az új kezdeményezés eredményeként létrejött ifjúsági csapatbajnokság remélhetőleg kedvezően hat megyénk sakkéletére. Elsősorban azáltal, hogy az egyesületeket a fiatalok nevelésére fogja ösztönözni.

Nemcsak a versenyzési alkalom bővüléséről van szó, hanem a kétszer 1 óra 15 perces játékidő következtében a fiatalok fokozatosan hozzászokhatnak a versenyjátszmák feltételeihez, növelhetik értékszámaikat, magasabb minősítést szerezhetnek.

Megyénk magasabb osztályú egyesületei közül az NB I/B-s szolnoki Keviterv Akva SE, az NB II-es Karcagi, illetve Jászberényi SE küldte el versenyzőit, a kisebb egyesületek közül Mezőtúr és a házigazda Törökszentmiklós – ez utóbbi két csapattal – vett részt A bajnokság kezdeményezője és rendezője a Törökszentmiklósi Sakk Klub.

November 15-én két fordulót játszottak a csapatok. A sorsolás szeszélye folytán a három „nagy", Szolnok, Karcag és Jászberény csapatai nem találkoztak egymással, így az első fordulóban a Karcag–Törökszentmiklós I, a második fordulóban a Törökszentmiklós I – Szolnok összecsapás vált rangadóvá.

Eredmények az 1. fordulóban: Karcag – Törökszentmiklós I. 2:2 (Győzött: Kánya, Tóth, ill. Balogh, Drimusz.), Szolnok – Mezőtúr: 4:0; Jászberény – Törökszentmiklós II. 3:1 (Győzött: Muhari, Nagy, Fülöp, ill. Tekse.)

2. forduló: Törökszentmiklós I – Szolnok 3:1 (!) (Győzött: Seres, Vígh, Drimusz. Döntetlen: Balogh, Bencsik, ill. Takács, Labancz.) ; Karcag – Törökszentmiklós II. 4:0; Jászberény – Mezőtúr 3,5:0,5

Törökszentmiklós I. csapatának összeállítása: Balogh János, Seres Vígh Zoltán, Bencsik Péter, Drimusz Tibor.

Törökszentmiklós II. csapata a következőkből állt: Tóvizi Attila, Dancza János, Bálint András, Tekse Balázs (Fehér Attila).

Simon Zoltán

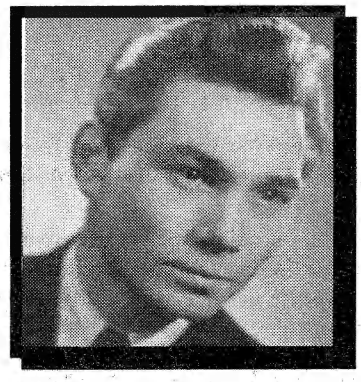

EMLÉKEZÉS SZABÓ FERENC testnevelő tanárra

1997. november 24-én, egy verőfényes hétfő reggelen kérdezték tőlem: hallottam-e, hogy Fecsu (mert őt leginkább csak így ismertük) meghalt. Azt hittem először, hogy rosszul hallom a kérdést, mert nem sokkal előtte – mint általában – még nevetgélve beszélgettünk. Sajnos a hír igaz volt. 68 év adatott neki.

26-án délután koporsóját nagyon sokan állták körül, hogy végső búcsút vegyenek a kedves rokontól, kollégától, baráttól, ismerőstől, tanár úrtól. Friss sírhantját elborították tisztelőinek virágai. A csöndes temetőt elhagyva még sokáig beszélgettünk, felelevenítve közös emlékeinket, a közeli és távoli múlt vele kapcsolatos történéseit. Tisztelegjünk emlékének ezzel a néhány soros visszatekintővel dolgos életéről.

1929. december 13-án született Kisújszálláson paraszti családból. A kemény munkát már kicsi gyermekként meg kellett szoknia, mert apja 8 évig volt távol a családtól, mint katona. Végigharcolta közhuszárként az első világháborút, akit aztán elég korán el is veszített. Gyerekként dolgozott és tanult. Nehéz idők jártak a családra, mikor 1948-ban sikeresen felvételizett a Magyar Testnevelési Főiskolára. Versenyszerűen sportolt, főleg kosárlabdázott. Tanulás mellett munkát vállalt, mert a tanulás költségeit a szülői ház csak részben tudta előteremteni. Ezek az évek keményítették jellemét. Korán rá kellett jönnie, hogy az életben mindenért keményen kell dolgozni, bátor terveiért csak saját erejére támaszkodhat.

1952-ben diplomát szerzett, majd néhány hónapig Ajkacsingervölgyön tanított. Ezután a munkakönyvében csak egy munkahely szerepelt, a Bercsényi M. Gimnázium. Mint fiatal, kezdő tanár egy szárnyait bontogató, újonnan alapított gimnáziumba került. Megszállottként kezdett el dolgozni, hogy a testnevelésnek a minimális tárgyi feltételei biztosítottak legyenek. Maga köré gyűjtötte tanítványait, ő is ásót, kapát ragadott, és közösen megteremtették az induláshoz szükséges környezetet. Közben edzettek, készültek. Munkája révén néhány év alatt a Bercsényi Gimnázium sportélete több sportágban is a megye élmezőnyébe került. Jó érzékkel felismerte a kis településekről érkezett tanítványaiban a tehetséget, és csiszolta jó pedagógiai érzékkel addig, amíg a kő szépen csillogni kezdett. Amelyik sportággal elkezdett foglalkozni, abban hamarosan bajnokságot nyertek. Eredményei révén neve már a hatvanas évek elején a megye határain túl is ismert lett. Időközben megnősült, megértő társat talált maga mellé. Házasságukból két gyermekük született. Csilla, aki később Kertészeti Főiskolát végzett, Ferenc pedig földrajz-testnevelés szakos diplomát szerzett.

Kiváló szakmai munkája elismeréséül 1962-ben megyei középiskolai szakfelügyelői megbízatást kapott, hogy tudásával, tapasztalatával a megye testnevelési és sportéletét segítse. Ennek az elvárásnak is úgy megfelelt, hogy 28 évig, egészen a nyugdíjazásáig élvezte a megyei vezetés bizalmát.

Számtalan tanítványa folytatta sportpályafutását az érettségi után magasabb osztályban. Több mint félszáz tanítványa választotta életpályaként a testnevelés tanítását, és valószínűleg az ő munkáját tekintik követendőnek. Feszített tempóban dolgozott, ezt követelte tanítványaitól, szakfelügyelőként kollégáitól is. Talán ez a túlzott szakmai alázata okozott vitás helyzeteket munkatársaival, tanítványaival. Hangoztatott elve volt, hogy csak az hibázhat, aki dolgozik. Az idő sokszor őt igazolta.

Választott elhivatottsága mellett számos társadalmi megbízatást elvállalt. A megyei középfokú iskolai sportbizottság titkára, ezzel egyidejűleg a megyei ifjúsági bizottság vezetője, a megyei kosárlabda szövetség elnökhelyettese volt. Évekig vezette a nyári szünetekben a serdülő korúak kosárlabda táborát, a gimnázium tanulóit elkísérte a régi NDK-ba, Berlinbe dolgozni. Évente a gimnázium tanulóinak KRESZ tanfolyamot vezetett. Szervezte a testnevelő tanárok továbbképzését. Segédkezett az akkori idők testnevelési tantervének kidolgozásában. Hosszan lehetne még sorolni gazdag pályájának kiemelkedő állomásait.

Szakmai elhivatottságát több fórumon is elismerték. Munkahelyén, a gimnáziumban sokszor kapott pénzjutalmat, vagy részesítették rendkívüli feljebbsorolásban. 1965-ben megkapta a Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója címet. Három évvel később átvehette a miniszteri Dicsérő Oklevelet. 1985-ben Kiváló Munkáért dicséretet kapott. Nyugdíjba vonulásakor a Pedagógus Szolgálati Érdemérem tulajdonosa lett. 1997-ben, már nyugdíjasként megkapta a nem sokkal korábban alapított Bercsényi Emlékérmet.

Gazdag, tartalmas életpályát futott be. Talán többet vállalt, mint amire egy átlagember képes. Nem panaszkodott, kárpótolta munkájának eredménye. Lelkesedése elnyomta szervezetének tiltakozását. Ő, aki tanítványait egész életében győzni tanította, saját küzdelmét az életével 68 évesen elveszítette. Emelt fővel veszíthetett, mert alkotása maradandó, környezetében kitörölhetetlent alkotott.

Szeretteidnek, barátaidnak, ismerőseidnek szeretete emlékedet megőrzik.

Kedves Feri, nyugodjál békében!

Szabó Imre
ny. gimn. testnevelő tanár

A rovat szerkesztője – Szabó Ferenc egykori tanítványaként – csupán annyit kíván hozzáfűzni a fentebb leírtakhoz, hogy a tanár úr szakmaszeretetének eredete a humanitásban keresendő. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy 28 év múltán is emlékezik kosaras tanítványai sérüléseire. Bár a sorok írójának nem sikerült testnevelő tanárként az ő nyomdokaiba lépnie, e lap sportrovatának tudósítójaként talán kárpótlást kaphat az elmaradt „győzelemért".

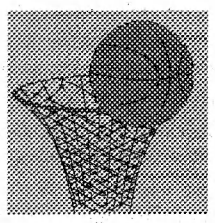

MIKLÓSI KOSARASOK A PALÁNK ALATT

Városunk pezsgő sportéletének ismeretében egyáltalán nem tűnik szokatlannak, hogy egyre többen kapnak kedvet a szervezett formában történő versenyzéshez. Női kézilabdacsapatunk után férfi kosarasaink is beneveztek októberben a megyei I. o. bajnokságra, melyben – a Péntek Norberttel való beszélgetés idején – 6 meccsből négyet megnyertek, és 11 csapat közül a negyedik helyen álltak.

A csapat tagjai 16-25 év közötti fiatalok: Antal Róbert, Péntek Norbert, Bereczki Zoltán, Bojko Alexej, Gulyás Sándor, Halmágyi Attila, Hajnal Gyula, Kertész Géza, Németh Péter, Teleki Zoltán, Újvári Attila, Gál János, Nádas Csaba. Tizenketten miklósiak, egy fő Szolnokról jár az edzésekre. Közülük többen már játszottak a megyei I.o-ban, sőt szolnoki színekben az NB II-t is megjárták, tehát nem csak a streetball bajnokságokon szerzett tudásukat igyekeznek kamatoztatni.

Az eltelt közel 3 hónap alatt minden költséget saját zsebükből fedeztek: „összedobták" a terembérleti díjakat, csakúgy, mint a bírók honoráriumát. Az őszi idényben valamennyi mérkőzésüket idegenben játszották, de ezt is megoldották, hiszen jórészt diákok, ezért kedvezményesen utazhatnak.

Úgy tűnik, hogy a tavaszi idény kezde-

tével a gondok is beköszöntenek. Akkor minden ellenfelüket a Kölcsey tornatermében fogadják majd, ott azonban – bár jók a viszonyok – pályafestésre, plexi-palánkra és rugós gyűrű beszerzésére kellene költeniük. Egységes mezt is szeretnének vásárolni. Mindezt már nehezen tudnák saját zsebből , ill. rokoni támogatásból fedezni, ezért szponzorok után néztek, akiktől biztatást kaptak. Ehhez viszont egyesületet kellett alakítaniuk, ami a közelmúltban megtörtént. A hivatalos bejegyzés napok kérdése, lapunk megjelenéséig valószínűleg kézhez is kapják a *Törökszentmiklósi Kosárlabda Klub* nevére szóló okmányt.

További céljaik között szerepel a bajnokság megnyerése, majd 3 éven belül a feljebbjutás az NB II-be és... Az „újoncok" jelenlegi helyezésének ismeretében erre minden remény megvan. Üdvözöljük az új klubot, és szurkolunk azért, hogy a tehetség és a kosárlabda szeretete összhangban legyen a sport országos szintű támogatottságával.

Sz.Zs.

AZ ÓVODÁSOK KITETTEK MAGUKÉRT

A győztes „olimpikonok"

A Városi Diáksport Bizottság az utánpótlásra is gondolt, amikor „OVI OLIMPIÁ"-t hirdetett a városban. Mind a 10 tagóvoda elfogadta a meghívást, és 12 fős csapatokkal jelent meg október 26-án a Kölcsey iskola tornatermében.

A versenyeket Takács Mária, Kiss Ferencné és Görömbei Zoltán – az iskola testnevelői – irányították és látták el a versenybírói feladatokat. Munkájukat nagy odafigyeléssel, mindenki megelégedésére végezték.

Az óvodások versenye rendkívül látványos, izgalmas és sportszerű volt. Lenyűgöző volt a gyerekek akarása és a gyakorlatok precíz, pontos kivitelezése, ami az óvónők munkáját is dicséri. A felkészítést végző pedagógusok: Tóth Lászlóné és Fehér Gáborné (Almásy út 9. sz. óvoda), Krám Lajosné (Almásy út 25.sz.), Koppándi Józsefné és Csikósné Magyar Melinda (Arany J. úti Óvoda), Molnár Anett és Szabó Lászlóné (Bajcsy-Zs.), Szegőné Szabados Magdolna és R.Tóthné Bosznai Éva (Damjanich úti), Banka Erzsébet és Kardos Jánosné (Hámán Kató úti), Balázs Károlyné és Benedek Zoltánné (Hunyadi úti), Csikós Andrásné és Horváth Imréné (Kossuth út 21.), Nagy Sándorné és Kormos Lászlóné (Kossuth út 137.), Lászlóné Pató Klára és Kozma Mihályné (Petőfi úti Óvoda).

A győztes csapat tagjai:

I. helyezett: Hámán Kató úti Óvoda (Baláti György, Bencsik Norbert, Buru Dávid, Buru Adrienn, Dögei Helga, Izsó Sára, Kovács Kitti, Lőrincz Etelka, Lőrincz György, Mészáros Péter, Nagy Viktor, Várszegi Vanda.

II. helyezett: Bajcsy -Zs. úti Óvoda (Csicsai Dávid, Gelei Csaba, Göblyös Fruzsina, Kóródi Dóra, Lovász Anett, Orbán Zsolt, Petik Dóra, Szabó László, Szedlák Ágnes, Tóth Enikő, Tóth József, Urbán Szabó Ferenc.

III. helyezett: Petőfi úti Óvoda (Bakos Csaba, Bakos Ádám, Szecsei Péter, Varsányi Géza, Héder Róbert, Gusztafik Péter, Gellérfy Gréta, Juhász Viktória, Pozsa Bettina, Szabó Judit, Molnár Kitti, Kada Tamás.

Valamennyi résztvevő csapat jutalmat kapott. Az első három helyezett pedig érem és oklevél díjazásban is részesült. A következő versenyt májusra tervezik, ahol a szülőket is szeretnék bevonni a versenyekbe.

OVI OLIMPIA

Újszerű kezdeményezésnek lehettek részesei városunk óvodásai: a nagycsoportos korú gyermekek számára Ovi-Olimpia megrendezésére került sor október 23-án. Mintegy százhúsz gyermek számára jelentett önfeledt versengést, szülőkkel, társakkal átélt élményeket.

Köszönjük a lehetőséget, a lelkiismeretes, alapos előkészítő munkát, a példamutató verseny-lebonyolítást Muszka Sándornak a Városi Diáksport Bizottság részéről és az iskola testnevelőinek: Görömbei Zoltánnak, Kiss Ferencnének és Takács Máriának.

Bízunk benne, hogy hagyomány alapozódott meg, s várakozással tekintünk a folytatás elé.

Kozma Mihályné tagóvodavezető
Lászlóné Pató Klára óvónő

MINISZTERI KITÜNTETÉST KAPOTT A CLAAS HUNGÁRIA VTSK ELNÖKE

Lapzárta után értesültünk arról, hogy Futó Ferenc, a Claas Hungária VTSK elnöke a tömegsportban több évtizeden át kifejtett munkája elismeréseként a „MAGYAR SPORTÉRT" kitüntető címet kapta.

Az ünnepélyes átadásra december 11-én, csütörtökön került sor a Belügyminisztérium aulájában, ahol jelen volt többek között dr. Harcsár István államtitkár, az OTSH elnöke, dr.Schmitt Pál, a MOB elnöke, a NOB alelnöke, dr.Alján Tamás MOB-főtitkár, a két szervezet „vezérkara", valamint a sport területén kiemelkedő teljesítményt nyújtó versenyzők, trénerek. Futó Ferencnek, városunk közismert sportvezetőjének Kuncze Gábor belügyminiszter nevében dr. Világosi Gábor politikai államtitkár adta át a magas kitüntetést, melyhez lapunk és az olvasók nevében szívből gratulálunk!

A Bercsényi Miklós Gimnáziumban tizenöt érettségi találkozót szerveztek az idén. Az alábbi írás a december 6-i 30. évforduló alkalmára kiadott eseti kiadványban jelent meg. A NEM ÖREGSZÜNK. c lapot az örökös IV.D. osztály egykori diákjai állították össze.

ELŐRESIETTEK

Mindenki torkát elszorította a döbbenet: hárman közülünk már előresiettek. Az Égi D. osztályba. Soós Dodi, Nádor Jenci, Nyeső Pisti, üres lesz a helyetek a mai "harminc éves" osztályfőnöki órán, s fájó szívvel kell belenyugodnunk, hogy igazoltan vagytok távol.

Nehéz ezt elfogadni, mert 18 évesen azt hittük, hogy a nagybetűs ÉLET, amibe kilépünk majd, meghatározott rend szerint, ugyanolyan féltőn, óvón, mint addig a család, a szülők meg az iskola – majd vigyáz ránk...Sokan rájöttünk már: az élet terelget is, de nem ám csak simogatással, hanem durván is! Ha nem vigyázol, elsodor. Tanít, de nem csak sikerrel és okos szóval, hanem keményen, akár büntetve is a sors vesszejével. És néha felrúgja a rendet. A saját rendjét. Nem mindig azokat hagyja el, akik kivénültek, lám, hármótoktól életetek derekán vonta meg a bizalmat. Pedig Ti még élni akartatok.

Miért is nem találkoztunk hamarabb? Hogy legalább láthattunk volna benneteket... Önzők vagyunk, magunkat akarjuk felmenteni, pedig Ti nem vádoltok. Dodi, Te meséld ott a vicceidet tovább a többieknek, Jenci, verd végig a sakkban, aki ki mer veled állni, Te pedig, Nyeső Pisti, Kis Kapitány, mesélj a hajód mellett elsuhanó tájakról, a vízről és a madarakról. Ha meg nem akarnak ábrándozni veled, szólj csak a testvér „E" osztályból Wolcsánszky Csabinak, Tukarcs Alinak, Pokomándi Imrének, vagy Czakó Lacinak, a Szenátornak. Biztos meghallgatnak.

Elmentetek, de az emléketek él. Közöttünk. Legyen nyugodt, örök álmotok!

Szelei Ferenc

Halottaink

XI. 5 – XII. 2-ig.

Szemes Bálintné Deák Erzsébet (70), Donkó Lászlóné Koma Jolán (71), Ábel Miklósné Dögei Etelka (72), Petrik István (67), Teszkó Imre (77), Lakatos Imre (58), Szabó Ferenc (68), Szabó Pálné K. Szabó Eszter (84), Molnár Erzsébet (87), id. Tekse József (74), Görög József (58), Líbor Ferenc (76), Balogh Andrásné F.Tóth Katalin (85), Szécsi István (73), Hevesi Tóth Lajos plébános (60), Szőllősi Istvánné Csomán Margit (81), Pap Mihály (55), Németh Sándor (72), Sz. Kiss Andrásné Molnár Anna (88), Polgár Mihály (73), Törőcsik Imre (63), Pagonyi Attila (34), Szedlák Márton (57), Kóródi Sándor (48), Szabó Lászlóné Bognár Piroska (83), Nagy István (70), Ladnai Ferenc (49), Busi Istvánné Tajti Mária (92), Hoppál János (59), Boda Lajos (70), Matykó József (34), Kengyel László (38), Ludrig János (62), Vígh Mihály (T.püspöki, 61).

Nyugodjanak békében!

TEMETKEZÉS

KEDVEZMÉNY NÉLKÜL IS A LEGOLCSÓBBAN!
A szomorú hírről ha értesül, forduljon hozzánk bizalommal, és mi részvéttel és tisztelettel segítünk.
Díjtalan kórházi ügyintézés, anyakönyvvezetés.
A hűtés csak nálunk díjtalan!

PÓSTA BT ÜZLETEI:

Kossuth L. út 184.Tel.:394-115
Kossuth L. út 283. Tel.: 391-586
Erdős I. út 1. Tel.: 06-60/485-019
Régi református temető Tel.: 06-60/385-374

Szolgáltatásunk folyamatos: 0-24 óráig
Újszerű kocsinkkal az ország egész területén vállalunk szállítást, ügyintézést.
Telefonon is megrendelhető koszorú, sírcsokor díjtalan kiszállítással!

GYÓGYSZERTÁRI ÜGYELET

dec. 13-14	Fehérkereszt	Almásy u. 2.
dec. 20-21	FONTANA	Kossuth u. 125
dec. 24-28	FONTANA	Kossuth u. 125
január 01	FONTANA	Kossuth u. 125
január 02-04	Fehérkereszt	Almásy u. 2.

KODAK EXPRESSZ

Színes film kidolgozás
világszínvonalú KODAK anyagra
1 órán belül, 776 Ft-ért

Fényképezőgépek, filmek, képkeretek, albumok árusítása nagy választékban!

HAVONTA FÉNYKÉPEZŐGÉP SORSOLÁS!
A november havi sorsolás nyertes száma: 490 713

ÁRVAI FOTO
Törökszentmiklós , Kossuth út 155.
Tel.: 390-162

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
Független közéleti lap
Szerkesztőség : 5200 Törökszentmiklós. Almásy u.1. ☎ : 56/390-002
Főszerkesztő : Dr. Szabó Lajos
Számítógépes szerkesztés: Hegedűsné Szűcs Zsuzsa

Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány
ISSN 0866-1839
Nyomdai munkák :
REPRO STÚDIÓ SZOLNOK